

ماهنامه جلال نیاز اندیشه روز

این شماره: تحولات تولید محتوها در مسیر آینده

شماره نوزدهم :: مهر ماه ۱۴۰۰

ترسیم اندیشه‌های سازنده آینده

سالنامه العزم

ماهnamه جلا :: نیاز اندیشه (۹۰)

Brilliance Monthly

آینده و تفکر به هم پیوند فورده اند

- مدیر مسئول: شهرزاد تولیت
- سردبیر: محسن فردو
- با همکاری گروه نویسندها - گروه کارشناسی دفتر آینده پژوهی
- امور اجرایی: مریم علاءالدینی
- هماهنگی: سارا فردو
- طراحی و صفحه آرایی: محبوبه براهیمیان
- اطلاع رسانی: محمدرضا پیری
- نشانی پایگاه اینترنتی: Fekrvarzi.ir

عالقمندان می‌توانند مطالب، دیدگاه‌ها و آثار فرهنگی و هنری خود را برای
انتشار به آدرس Fekrvarzi@gmail.com ارسال نمایند

فهرست مطالب

۴	- سخن سردبیر.
۵	- محتوا یا سازه تمدنی بشر.
۶	- هم جهت نمودن مردم
۷	- ریشه‌های تاریخی
۸	- کارکردمحتوار فضای مجازی
۱۰	- انباشتگی و تحرک محتوا
۱۱	- محتوار در عصر تنزل فرهنگی
۱۲	- محتوا از منظر رسانه
۱۴	- تاثیرات فناوری بر روی محتوا
۱۴	- داده‌ها و چالش‌های تولید محتوا
۱۶	- اجزاء محتوا
۱۷	- ویژگی‌های محتوا
۱۷	- مولفه‌های موفقیت
۱۸	- تولید کنندگان محتوا
۱۹	- محتوا در رویکرد شبکه‌ها
۲۰	- ذخایر محتوایی
۲۲	- ایجاد مطلوبیت
۲۳	- تغییر و تبیین هوشمندانه از تحولات
۲۴	- فرصت‌های تازه
۲۵	- تشخیص الگوهادر تولید محتوا
۲۶	- متغیرهای جمعیتی تولید محتوا
۲۷	- تغییر خطوط هویتی

۲۹	- منابع محتوا
۳۰	- تشخیص نیازها و نیازمندی‌ها
۳۰	- تحلیل محتوا
۳۱	- انتظارات از محتوا در رویکرد جدید
۳۲	- تولید کاربر محور
۳۵	- فرایند و ساز و کار تولید محتوا
۳۶	- حامیان این شماره ماهنامه

سخن سردبیر

محسن فردو

زندگی انسان‌ها با اندیشه و کنش همراه بوده است. ترکیب مشترک اندیشه و دستاوردهای انسان، فرهنگ و تمدن بشری را پدید آورده است. تفکر، اکتشاف، اختراع، تجربه، ثبت و نگهداری دستاوردها و انتقال مفاهیم، زنجیره پیشرفت تمدن‌ها بوده است. "تفکر ذهنی و عمل خردورزانه" هسته اولیه فرهنگ و تمدن است که به آن می‌توان دستاوردهای بشری یا تولید محتوا نام داد. محتوا در واقع دارایی اصلی بشر است که بتدریج از شکل‌های انتزاعی به سمت اعیان فیزیکی نمایان شده است. برای مثال ساختمان‌ها و معماری شهری زندگی بشر نتیجه تفکر و اندیشه ذهنی است که از شکل انتزاعی به سطح عینی تغییر یافته است. دارایی اصلی بشر محتواهایی است که بصورت اندیشه و منابع فکری و سپس بصورت عینی و به کمک ابزارهای متفاوت قابل انتقال و اشتراک گذاری شده است و مانند یک عنصر هسته‌ای زمینه تحرک و کنش انسانی را در جوامع مختلف فراهم می‌آورد. امروزه، تغییر و تحولات در عرصه فناوری‌های ارتباطی موجب فراهم شدن توانایی‌های ارتباطی نوینی شده است و سامانه‌های تولید محتوا قابل عرضه و فرآگیردر فضای مجازی، با سرعتی باورنکردنی در حال گسترش هستند. تولید محتوا آسان، در دسترس، کاربر محور، انعطاف‌پذیر و ارزان و قابل اندازه گیری و سنجش بر اساس اهداف افراد، رسانه یا سازمان‌ها، اجتناب ناپذیر خواهد بود. در تولید محتوا دیجیتال مجموعه داشته‌ها و منابع و دانش، تجربه و قواعد آموزشی با هم ترکیب شده و بصورت یک محتوا ارتباطی نوین، در محیط مجازی به کاربران عرضه می‌شود. طراحی و تولید انواع محتواهای مجازی با استفاده از جدیدترین فرآیندها و استانداردها و بر پایه نیازهای مخاطبین انجام می‌شود. چالش‌های تولید محتوا بیش از گذشته شده است. استفاده از منابع نامعتبر، تعدد منابع متعارض، سرقت اطلاعات، عدم رعایت حقوق مولفین و مصنفین، محتواهای عامیانه و توهدهای، تولیدات شخصی غیر استاندارد و نمونه‌های آن از جمله چالش‌های جدید می‌باشد. یکپارچگی و تناسب محتوا برای بسیاری از سامانه‌ها امکان پذیر نبوده و موجب سردرگمی مخاطبین می‌شود. در این شماره به موضوع تحولات تولید محتوا و ابعاد آن در مسیر آینده می‌پردازیم. مجموعه مباحث این شماره ماهنامه، تکمیل و ویرایش جدید کتاب تولید محتوا در رسانه‌های نوین تدوین اینجانب و همکاران گرامی ام می‌باشد و امیدوارم مورد استفاده مخاطبان قرار گیرد. تولید، تامین و انتشار محتواهای گوناگون دیداری، شنیداری و مکتوب و نمادین و نمایشی، تامین و بسته‌بندی، تدوین و اجرای شاخص‌های نظارت و ارزیابی، ایجاد شبکه‌های تخصصی، بازیابی منابع محتوا، ایجاد بانک‌های جامع محتوا با امکان دسترسی همیشگی، مشارکت مستقیم مردم در تولید و تامین محتوا، کارآفرینی در حوزه تولید محتوا، تامین محتواهای مناسب با فرهنگی بومی، دغدغه‌های بسیاری از افراد و رسانه‌ها و سازمان‌ها می‌باشد. امید است علاقمندان و دست اندکاران، ما را در تکمیل و اصلاح و ارتقاء موضوع، یاری دهند.

"تمدن بتدریج و طی سال‌ها در اثر زندگی دسته جمعی انسان‌ها و مبادله افکار آنها با یکدیگر پدید آمد" الفباء، خط، نوشتن، کتاب، نقاشی، شعر، آواز، نمایش، تندیس، معماری از اولین سازه‌های خلاق تمدنی پسر هستند که بتدریج در قالب ابزارهای ارتقابطی و هنرهای گوناگون توسعه یافت و افکار و آراء و تجربیات و دانش بشری را ثبت و گسترش داد. اندیشه و فکر، پیام، تجربه و دانش ... در قالب‌های گوناگون و با ابزارهای مختلف در راستای افزایش معرفت بشری منتقل شد و محتوا نام گرفت.

کنگکاوی بشر، نیاز به آگاهی و شناخت، کسب خبر و اطلاعات، انتقال تجربیات، بیان عواطف و احساسات، تقویت اعتماد و اعتبار و انسجام بخشی و گریز از تنש‌ها و دستیابی به فراغت و آسایش، کارکردهای اجتماعی و روان شناختی تولید و توزیع محتوا بود و به همین دلیل نیز همواره مورد توجه آحاد مردم قرار دارد.

رشد و نمو تمدن‌ها بدون داشتن خلاقیت و نوآوری و بکارگیری روش‌های متنوع تولید محتوا و ثبت و نگهداری و انتقال آن امکان پذیر نبود و توانایی سازمان دهی داشته‌ها و همسو نمودن اهداف و آرمان‌ها، تمدن‌ها را ماندگار نمود.

محتوا یا سازه تمدنی بشر

موضوع از قدرت ذهن شروع شد. از زمانی که بشر توانست ذهن خود را سازماندهی کند. سازماندهی ذهن برای کنترل کردن اندیشه‌ها و نظم دادن به آنها برای رسیدن به اهداف بود. انسان مجبور بود برای دستیابی به بهترین کارایی و توانایی، تصورات و الهامات خود را با واقعیت‌ها تطبیق دهد و برای رسیدن به موفقیت تلاش نماید. بیرون آمدن از زندان تنها‌ای و قدم نهادن در عرصه اجتماعی نیازمند تشخیص دارایی‌ها و توانایی‌ها و به اشتراک گذاشتن آنها با دیگران بود. مراجعه به ذهن همراه با بازیابی خاطره‌ها و تجربه‌ها است و از طریق تعلق و استدلال و درک کردن به تصمیم‌گیری منجر می‌شود.

توانایی انسان در فکر کردن، به او حیاتی ارزشمند بخشید و غفلت از اندیشیدن توقف ساز بود.

انسان آموخت که به برای حل مسائل روزانه زندگی بیاندیشد او موجودی کنچکاو بود و از طریق فکر ورزی و اندیشیدن می‌آموخت. انسان توانست قدرت مشاهده خود را تقویت کند و مشاهدات را به حافظه بسپارد. با گذشت زمان برای ثبت و نگهداری آنچه در حافظه داشت به علائم و نشانه‌ها و سپس خط نیاز پیدا کرد و برای نوشتن ابتدا به لوح‌های گلی تکیه نمود. بابلی‌ها و سومری‌ها بر روی گل رس مرتبط علائم خود را می‌نوشتند و در آفتاب قرار می‌دادند.

اگر لوح‌های گل رس نبود بسیاری از یادداشت‌های تمدن‌های اولیه نابود شده بود و به ما نمی‌رسید. بتدریج خلاقیت‌ها افزایش یافت و روش‌های نوشتن اختراع شد و خط نویسی اصلاح گردید. در کتابخانه آشور بنی پال در نینوا بیست و نه هزار لوح گلی بود که بخش از آن پیدا شده است.

مصری‌ها بر خلاف بابلی‌ها از ورق‌های گیاهی برای نوشتن استفاده می‌کردند که شبیه کاغذ بود. کتابخانه‌های بزرگ آن زمان محل نگهداری کوزه‌های طوماردار باستانی بود که در مقبره‌ها یافت شده است.

کاتبان یافته‌ها و کشفیات و تجربه‌ها و حوادث و دانش موجود را ثبت و نگهداری می‌نمودند. اگر کاتبان نبودند نوشته‌ها و اسناد باقی نمی‌ماند و انسان‌ها از معلومات پیشینیان مطلع نمی‌شوند.

دانش و اطلاعات و تجربه‌های بشر بتدریج جمع شد و از قومی به قوم دیگر و از مردمی به مردم دیگر منتقل شد. محققان می‌دانند که تمدن را یک فرد و یک قوم و گروه بوجود نیاورده است.

هم جهت نمودن مردم

یک سرزمین هستند که حوزه تمدنی آنرا بوجود می‌آورند.

توانایی مردمان یک سرزمین بر فنون و دانش و تجربه چگونگی تسلط و بهره‌گیری از منابع جغرافیایی و طبیعی و رها ساختن اثری و نیرو از طبیعت موجود و هدایت آن به سمت مورد نظر بر استحکام تمدنی آنها می‌افزاید. ادیان نیز بعنوان مجموعه جهان بینی و ایدئولوژی و اعتقادات مردم در هر سرزمین و ادیان الهی تاثیرگذارترین عنصر تمدنی بوده و هستند.

در قرن نوزدهم فرصتی برای برخی کشورها پدید آمد و توانستند به مرکز بهره‌گیری و استخراج و جمع آوری منابع سرزمین‌های دیگر تبدیل شوند و مواد اولیه را از سراسر دنیا دریافت و آنها را بصورت کالاهای ساخته شده به سراسر جهان منعکس نمایند. در واقع حوزه تمدنی این کشورها به حدی از رشد رسیده بود که می‌توانست منابع طبیعی دیگر سرزمین‌ها را به سلطه گرفته و آن را بصورت جریان جدیدی از قدرت درآورده و از منافع آن بهره مند شوند.

در قرن بیستم و بیست و یکم این چرخه در فضای مجازی در مسیر تکرار شدن است. کشورهای پیشرفت‌های غربی مجدداً فرصتی بدست آورده اند تا محتواهای تمدنی کلیه کشورها و ملت‌های جهان را از سراسر دنیا جمع آوری نمایند و بصورت بازیابی شده برای استحکام تمدنی خود و بهره‌گیری از منافع آن سازماندهی و به حرکت در آورند.

ماندگی هیچگاه نمی‌توانند در مولفه‌های قدرت؛ تمدن و فرهنگ مشاهده شوند.

هرگاه انسان‌ها توانسته اند ساخته‌ها و اندوخته‌های مادی و معنوی جمعی خود را به جریان اندازند؛ قدرت و توانایی آنها آشکار شده و به صورت یک حوزه تمدنی با ترکیبی از توانایی فرهنگی و توانایی اقتصادی و توانایی اجتماعی و سیاسی ماندگار شده اند. جوامعی که نتوانسته اند توانایی‌های موجود و سازه‌ها و اندوخته‌های مادی و معنوی مناسب را برای به حرکت در آوردن جریان قدرت داشته باشند جوامعی هستند که به عنوان تمدن شناخته شده نیستند و زندگی جمعی آنها دارای قوام و دوام نبوده است. در نتیجه می‌توان گفت محتوا از به حرکت در آوردن دارایی‌های فکری و معنوی برای ایجاد ارتباط با دیگران بوجود می‌آید.

امروزه نیز با ظهور فن آوری‌های نوین ارتباطی، داده‌ها و اطلاعات، جریان به حرکت در آمده محتوایی هستند که بصورت ذخایر ارزشمندی، سازماندهی و تحرك یافته اند و می‌توانند بعنوان سازه تمدنی موجب معرفی و استحکام دارندگان آن شوند. فناوری در حوزه‌های تمدنی؛ منزلگاه از قوه به فعل درآوردن منابع است و این منزلگاه در هر دوره‌ای می‌تواند متفاوت باشد. محتوا مانند قدرت به شدت تحت تأثیر سرزمین و مردم و ادیان است. سرزمین شامل شرایط طبیعی و جغرافی، آب و هوا و مکان و منابع طبیعی است که همگی منابع اولیه هستند و مردم کلیه گروه‌های انسانی ساکن در

مطالعه در تمدن‌های جهان نشان می‌دهد که بکارگیری دانش و فناوری و توانایی سازماندهی امکانات و نیروها و داشتن آرمان‌ها و باورها و ارزش‌های مشترک و هم جهت نمودن مردمان موجب پدیدار شدن تمدن‌ها و قدرت سیاسی آنها شده است. در واقع تمدن، قدرت و فرهنگ سه واژه به ظاهر مستقل اما مرتبط و مشترک با هم هستند که اساس آنها با داشتن و سازماندهی محتوا گره خورده است. ترکیب سه گانه‌ای از تلاش انسان برای ماندگار شدن از طریق تولید و انتشار دارایی‌های فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی است. واژه تمدن واژه پر ابهامی نیست ما بخوبی مفهوم آن را درک می‌کنیم. تمدن‌ها؛ نظامهای اجتماعی هستند که توانسته اند با تکیه بر فرهنگ؛ موقعیت‌های اقتصادی و سیاسی پیشرفت‌ه و ماندگار؛ هویت‌هایی شناخته شده؛ در بخشی از دوره زمانی تاریخ بوجود آورند. دست آوردهای حوزه‌های تمدنی دست آوردهایی است حاصل حضور جمعی انسان‌ها در انباستگی منابع طبیعی و غیرطبیعی (فرامه کردن پتانسیل‌ها) و به حرکت درآوردن و هم جهت کردن دارایی‌ها و داشته‌ها؛ برای رسیدن به اهداف مورد نظرشان است. تمدن، فرهنگ و قدرت از مولفه‌ها و سازه‌های مشترک بهره می‌گیرند. دانش، فنون، آداب و سنت، نهادهای اجتماعی، ابداعات و اختراعات، گروه‌های انسانی، پیشرفت و تحول؛ همگی سازه‌های مشترک این سه هستند. در مقابل جاهلیت، بی‌سازمانی، تفرق و عقب

در طول دوره تاریخی زندگی بشر همواره فرهنگ بصورت پیوستار زمانی و عینی تولید کننده باورها و ارزش‌ها و سنت‌ها و روش‌ها و شیوه زندگی و ابزار ساز و ابداع کننده و نماد ساز بوده و به رویدادها معنا بخشیده است. نظام فرهنگی همواره در حوزه ابزار سازی و فناوری و دانش و در حوزه ارتباط با طبیعت برای بقا و زندگی کردن و در حوزه فکری و فلسفی و ایدئولوژیک تولید کننده بوده است. در قرن بیستم نظریه‌پردازی و تحلیل انتقادی درباره فرایندها و فرآوردهای فرهنگی در جوامع معاصر از چشم‌اندازهای گوناگون، ادبیات متنوع و گسترهای را به وجود آورده است. عوامل و انگیزه‌های مختلفی در گسترش این مطالعات موثر بوده است. اولاً مهاجرت‌های گستردگی و افزایش بی‌سابقه تماس‌ها و ارتباطات فرهنگی موجب توجه فراینده به تفاوت‌های موجود میان فرهنگ‌ها گشته است. ثانیا در خود کشورهای غربی بعد از جنگ جهانی دوم به دلایل مختلف صحنه فرهنگی کاملاً دگرگون شد و "صنعت فرهنگ" نوعی آمیختگی میان تجارت و فرهنگ به وجود آورد. ثالثاً گسترش شبکه‌های ارتباطی در سطح جهان موجب شد تارسانه‌ها نقش عمده‌ای در اشعه و گسترش فرهنگ مدرن ایفا کنند. رابعاً تکثر فرهنگ‌ها مثلاً ظهور فرهنگ توده‌ای، فرهنگ جوانان، فرهنگ قومی، فرهنگ پست مدرن، و غیره گسترش مطالعات فرهنگی را ضروری ساخته است. فرهنگ به عنوان مجموعه سازمان یافته‌ای از هنجارها، ارزش‌ها و قواعد است. مردم کم و بیش آگاهانه و یا ناآگاهانه بر اساس چنین مجموعه‌ای زندگی می‌کنند.

ادوارد تایلر در کتاب کلاسیک خود با عنوان فرهنگ ابتدایی فرهنگ به معنای کلی مذکور را چنین تعریف کرده بود: "فرهنگ ... مجموعه پیچیده‌ای شامل دانش‌ها، اعتقادات، هنرها، اخلاقیات، قوانین، رسوم و هرگونه توانایی و عادت دیگری است که به وسیله انسان به عنوان عضو جامعه اکتساب شود." فرهنگ در این معنای بسیار گسترده میراثی اجتماعی است که همراه با دگرگونی‌هایی از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌گردد. در معنایی گسترده‌تر فرهنگ عبارت از همه فرآوردها و تولیدات انسانی است. یکی دیگر از نویسنده‌گان سه تعریف کلی از فرهنگ داده است. نخست فرهنگ به عنوان "فرایند عمومی تکامل و توسعه فکری، معنوی و زیبایی‌شناختی"؛ دوم فرهنگ به عنوان "شیوه خاص زندگی مردمی خاص یا دورانی خاص"؛ و سوم فرهنگ به عنوان "فرآوردهای فعالیت فکری و هنری"؛ در ذیل تعریف اول کل فلسفه و اندیشه و هنر و خلاقیت فکری یک عصر یا کشور می‌گنجد؛ در ذیل مقوله دوم رسوم، آداب، عادات، مراسم و مناسک یک قوم یا دوران جای می‌گیرد و در ذیل تعریف سوم شعر و ادبیات و هنرهای مختلف مندرج است.

ریشه‌های تاریخی

کارکرد محتوا در فضای مجازی

شناخت محتوا و کارکرد آن در فضای مجازی نیازمند ادراک قوی و قدرت تفکر و دانستن الفبای کار و بررسی مفاهیم و تجربیات و دست آوردهای بشری در این زمینه است. می‌توان دانش تشخیص و تحلیل علمی دارایی‌های ذهنی و عینی دیجیتال و فرایند چگونگی حفظ و تبادل و ایجاد ارزش افزوده و بهره‌گیری بهینه از آنها و بررسی رفتارهای استفاده کنندگان و گروه‌های ذینفع را تولید محتوا نام گذاشت.

داده‌ها در فضای سایبر حاصل فعالیت منظم و نامنظم افراد گوناگون در قلمروهای متعدد جهانی است که با توجه به ارزش‌ها و اعتقادات و احساسات مردم در جوامع و در یک تقسیم کار گروهی، در مقابل مقاومت معمول جمعی کاربران، به شیوه‌های مختلفی تولید و عرضه می‌شود، و پیامدهای خواسته و ناخواسته‌ای دارد. محتوا در سه حوزه معین قابل دسته‌بندی است:

محتوای فردی

محتوای اجتماعی

محتوای جامعه‌ای

محتوای فردی محتوایی است غیر عمومی و شخصی که برای خود و بدون قصد وابستگی تولید شده است.

محتوای اجتماعی محتوایی است آشنا که توسط خودی‌ها با وابستگی قومی و محلی تولید شده است

محتوای جامعه‌ای محتوایی است غیر آشنا و عمومی که بدون وابستگی قومی و محلی توسط غریبه‌ها و بمنظور ایجاد ارتباط قراردادی بین افراد جامعه تولید شده است.

باید توضیح داد که محتوای جامعه‌ای محتوایی است بین ذهنی *inter subjective* که باستی توسط افراد غیر آشنا و بصورت عمومی بین اذهان مختلف قابل پذیرش باشد. محتوای اجتماعی محتوایی است ذهنی یا *subjective* که برای برخی افراد دارای پیوند خونی و قومی قابل درک و شناخت ذهنی است و محتوای فردی محتوایی است عینی و *objective* که فقط برای شخص

ماهنامه چلا :: نیاز اندیشه (۹)

مهات های نوین برای جهان دهان تهول

قانونمندی بر محتوا در جامعه حاکم می باشد: افزایش روابط اجتماعی با محتوا رابطه مستقیم دارد پیچیدگی روابط اجتماعی با محتوا رابطه عکس دارد محتوا بر ارضای نیازها و یا ناکامی افراد جامعه اثر مستقیم دارد نظام سیستمی در دسترسی و توزیع محتوا موجب کاهش آشفتگی اجتماعی می شود و بر عکس فعالیت مشترک افراد یک گروه موجب تبادل محتوا در روابط بین گروه می شود گروه های بزرگ قادرت بیشتری در تولید محتوا و تبادل آن دارند.

در فرایند فعالیت های گروهی از طریق مقایسه ارزش ها و استانداردها برخی افراد مرجع مقایسه و ارزیابی قرار می گیرند و می توان آنها را گروه مرجع نامید. محتوایی که در گروه های مرجع تبادل می شود نقش مهمی در بهره گیری دیگر گروه های اجتماعی خواهد داشت. محتوای موجود در روابط اجتماعی بین گروه موجب تحریک احساسات، تهییج فعالیت ها، ایجاد هنجارها، شکل گیری رفتارها، پدید آمدن نشانه ها، همدلی ارزشی، سازماندهی گروهی، و تقویت روابط می گردد. محتوای موجود در روابط اجتماعی با تصور مطلوبیت افراد و یا گروه ها بصورت ارزش تجلی می یابد.

به کمک معیارها و مقیاس و استاندارهای موجود در یک ارزش می توان محتوا را درجه بندی و طبقه بندی و امتیاز بندی نمود تا خوب از بد و مثبت از منفی تفکیک شود. نیاز به محتوا و کمیابی آن، میزان ارزش استفاده را تعیین می نماید. کار کرد ارزشی محتوا بصورت فرهنگ تجلی می یابد و شخصیت اجتماعی انسان ها پدید می آید.

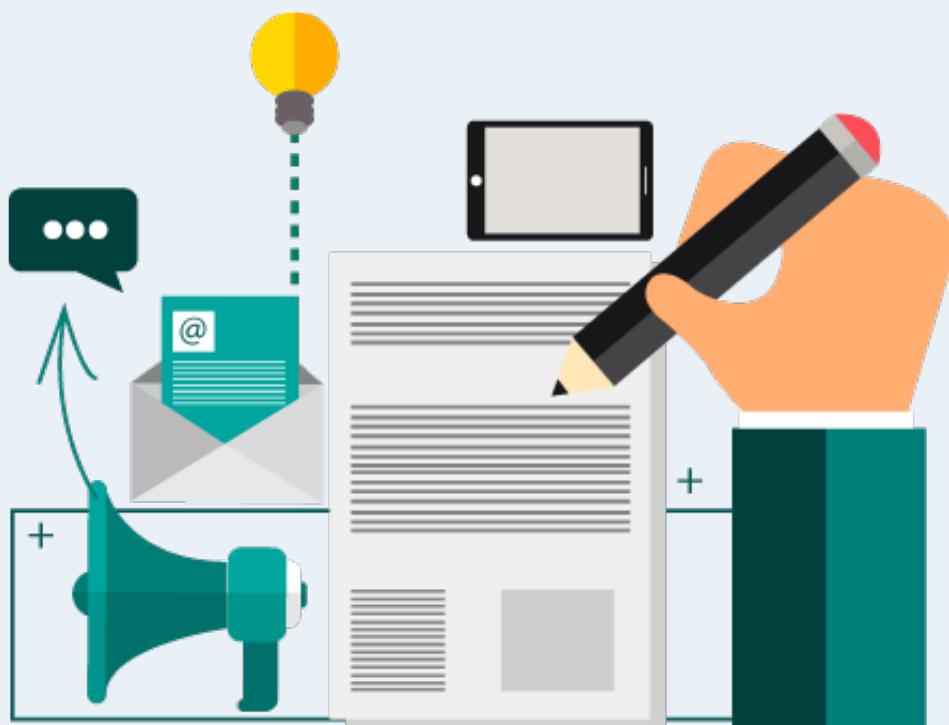
مریوط دارای عینیت است.

گفته اند برای انسان ها پنج نیاز فطری و اساسی وجود دارد: نیازهای جسمی، نیاز به ایمنی، نیاز به روابط اجتماعی و محبت، نیاز به تایید و احترام، نیاز به خویشنیدن یا بین نیازها تحت تاثیر محتوا هستند. نیاز به محتوا در بالاترین سطح نیازهای آدمی یعنی نیاز به خویشنیدن یا بی و معنویت و یک نیاز متعالی است. محتوا در همه سطوح نیازها حضور مؤثر دارد. نیازهای جسمی را در نظر بگیرید تمام یافته های عینی و ذهنی در این حوزه بصورت محتوا در بین جامعه توزیع و بهره گیری می شود.

همچنین در نیاز به روابط اجتماعی محتوا موجب همزبانی و همدلی می گردد. نیاز به احترام و منزلت و عزت نفس و حفظ آبرو و قدر شناسی نیز در زندگی روزمره از طریق محتوا تایید یا تکذیب می شود و محتوا مقیاس های ارزشی موجود در جامعه را تفسیر می کند.

محتوا نتیجه ارتباط و وابستگی متقابل انسان ها به یکدیگر است. محتوای تولید شده و در دست گردش نیازمند قاعده مندی و نظم و انضباط ساختاری و سیستمی است، تا قابل بهره گیری باشد. از سوی دیگر کاهش تولید محتوا در یک جامعه به مفهوم کاهش روابط اجتماعی افراد آن جامعه با یکدیگر است. به میزان افزایش روابط اجتماعی افراد یک جامعه، میزان محتوای در دست تولید و در دست گردش بین افراد نیز افزایش می یابد.

محتوا بصورت مستقیم به فرهنگ مرتبط است. شدت پیوند روابط بین افراد و گروه ها و کشش روابط اجتماعی و جامعه ای بر نوع و میزان محتوا تاثیر دارد.

انباشتگی و تحرک محتوا

می‌تواند در داوری و قضاوتهای ما پراثر باشد.

اولین نوع محتوا مفاهیم هستند. مفهوم را بازنمایی ذهنی یک مقوله تعریف کرده‌اند. بدون مفاهیم دنیای ما معنا ندارد. مفاهیم در هدایت توجه و تعبیر به ما کمک می‌نماید تا در طبقه بندی و برقراری ارتباط و استدلال و نتیجه گیری بهتر عمل کنیم. اشیاء و افراد و رفتارها در قالب مفاهیم در ذهن ما طبقه بندی می‌شوند. برای مثال مفهوم دانشجو، ازدواج، پزشک، مهندس، کتاب و نمونه‌های آن هر کدام در ذهن ما معنای یافته است که حاصل تجربه و موقعیت‌هایی است که در آن قرار گرفته ایم و یا برای ما شرح داده‌اند. ممکن است مفهوم هر یک از این مفاهیم در ذهن هر یک از ما متفاوت باشد اما در اثر ارتباط اجتماعی همه ما بتدریج بر یک مفهوم واحد از هر کدام بصورت نسبی توافق می‌کنیم. اگر در یک شبکه اجتماعی مثال‌های متعددی از پژوهشکار آورده شود که در امر ساختمان سازی و معماری و کسب و کار و کسب درآمد بدون توجه به مسئولیت‌های انسانی فعالیت آنها را نشان دهد بتدریج مفهوم پژوهش برای ما همراه با سوداگری برخی افراد تجلی می‌یابد. یا مقایسه فرمایید که مفهوم استاد در دانشگاه‌های ما چگونه در میان مردم تغییر کرده است. مفاهیم چارچوبی برای درک اطلاعات دریافتی و معنا بخشی به آنهاست و بر موقعیت‌های اطراف ما سایه افکنده است. مفاهیم اجزای تشکیل دهنده اندیشه هستند و ترکیب آنها انگاره‌های تازه‌ای را بوجود می‌آورد. در چند دهه اخیر رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی بدليل فراهم آوردن موقعیت‌های ویژه، نقش موثری در فعل کردن مفاهیم و ایجاد برجستگی معنایی داشته‌اند. اهداف تولید کنندگان محتوا بر فعل سازی مفاهیم و برجستگی و معنا بخشی آنها تاثیر می‌گذارد.

ویژگی تاثیر گذار یک اثر هنری مانند یک تابلو نقاشی از طبیعت را تصور کنید. تاثیر شگرف یک اثر هنری به چه دلیلی روی می‌دهد. بدليل معنا بخشی و برجسته سازی به مفاهیمی است که توسط یک تحلیل گر یا منتقد هنری به سوی آن هدایت شده اید. رسانیدن شما به نتیجه گیری در مورد یک احساس یا تمایل یا معرفت زیبایی هنری می‌تواند عینی و ذهنی باشد. می‌تواند نتیجه همانگی روابط صوری و یا نتیجه ادراک کیفی ذهن مخاطب باشد. در هر دو صورت مفهومی به شما منتقل شده است و از آن نتیجه‌ای گرفته‌اید.

محتوا در مسیر تحولات آینده بیش از پیش نتیجه توانایی تولید کنندگان آن در انباشتگی داده‌ها و معنا بخشی آن‌ها بصورت اطلاعات و شکل گیری مفاهیم و نتیجه گیری از آن هستند.

فرض کنید در یک سفر تحقیقاتی وارد محدوده جغرافیایی شوید که مردم در آن بصورت پراکنده زندگی می‌کنند و بدليل عدم تحرک مردم، سکوت مطلق شهری همه جا را فرا گرفته است. در این محدوده چه چیزی وجود ندارد؟ انسجام افراد و حرکات آنها وجود ندارد، می‌توان گفت که این محدوده مانند ظرفی است که از محتوا خالی است. محتوا در یک شهر حاصل تجمع داده‌ها و اطلاعات (انباشتگی) و همه حرکات و فعالیت‌های هدفمند انسانی است که دیده و شنیده و ثبت و انکاس می‌یابند. همین تصویر را در مورد شبکه‌ای اجتماعی داشته باشید، محتوا در این شبکه‌ها کلیه داده‌ها و اطلاعات و فعالیت‌های هدفمندی می‌شود که توسط کاربران جمع آوری و به کمک ابزارهای متنوع منعکس و به حرکت در می‌آیند. شناخت محتوا در حوزه دانش‌های جدید در فضای مجازی قرار می‌گیرد. محتوا در فضای مجازی حاصل تحرک و فعالیت کاربران در موقعیت‌های اجتماعی است و در اثر روبرو شدن کاربران با رخ دادها و معنا بخشیدن به آن و حاصل دریافت‌ها و باورها و نظریه‌ها و اهداف و احساسات کاربران است. محتوا در این حوزه می‌تواند منطقی و دقیق و درست باشد و می‌تواند نادرست و معیوب و غیر دقیق باشد. گمانه زنی در مورد صحت و سقم محتوا امری طبیعی و روشن است و در فرایند تعامل کاربران با هم اصلاح و تکمیل می‌شود. برای نمونه در ویکی‌پدیا برخی متن‌ها تا دو هزار بار توسط کاربران مختلف ویرایش می‌شود و مورد اصلاح و بازنگری قرار می‌گیرد. محتوا همواره در فرایند ساخت و تحلیل و تکمیل قرار دارد. میزان تاثیر محتوا به چگونگی بازنمایی آن بستگی دارد. چه بسا مطالب و متون و تصاویر و اصوات با ارزشی که بدليل عدم جمع آوری و بازنمایی نا مناسب مورد استقبال کاربران قرار نمی‌گیرند و چه بسیار محتواهای ضعیف و بی ارزش که بصورت بی شماری مورد استقبال مخاطبان قرار گیرند. کانون تمرکز محتوا بر ایجاد ارتباط با مخاطبان و تاثیر گذاری بر نحوه قضاؤت کاربران است و ممکن است به سوء گیری‌ها و خطاهای نظام مند نیز منجر شود. گاه شناخت کاربران تحت تاثیر امیال و احساسات و پیش داوری‌هایی است که به قضاؤت‌های اصیل و درستی منجر نمی‌شود و نتایج ناخواسته عمومی همراه دارد.

چرا بایستی به محتوا توجه نمود؟ چون امروزه برای درک جریانات اجتماعی به تولید محتوا وابسته شده ایم و بسیاری از مفاهیم مورد نیاز ما در زندگی روزمره توسط شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها ثبت و معنا می‌شود و گسترش می‌یابد. بدین ترتیب درک ما از جهان به مفاهیمی تکیه دارد که در تولید و بازنشر می‌شود و

محتوا از منظر رسانه

محتوا از منظر رسانه، وب و ارتباطات به هر چیزی که پیام، خبر، احساس و نظایر آن را به دیگران منتقل کند معنا می‌شود. محظوظاً می‌تواند متن، تصویر، ویدیو و صدا باشد. هر کدام از ساختارهای چهارگانه فوق، دارای زیر مجموعه‌هایی هستند. رنگ سازمانی یک شرکت، شیوه خوش‌آمدگویی منشی یک شرکت به مراجعه‌کنندگان، آهنگی که در آسانسور ساختمان شرکت پخش می‌شود، پوشش و لباس کارکنان، عطیری که در فضای شرکت مورد استفاده قرار می‌گیرد و بسیاری دیگر را نیز می‌توانیم گونه‌های متفاوت اما بسیار مهمی از محتوا بهشمار بیاوریم.

هنگامی که در فرایندهای تولید و انتشار اطلاعات در حوزه رسانه، صحبت از «محتوا» به میان بیاید، منظور این است که اطلاعات مبادله شده چه ارزشی را در زمینه‌های مختلف برای کاربر نهایی یا مخاطب ایجاد خواهد کرد. محتوا را می‌توان توسط انواع رسانه‌هایی همچون متن، تصویر، صوت، ویدئو، اینترنت، تلویزیون یا حتی تئاتری که به صورت زنده اجرا می‌شود، منتقل کرد. از لغت محتوا برای شناسایی و معرفی قالب‌های مختلفی که اطلاعات به خود می‌گیرد، استفاده می‌شود و به محتوا به عنوان مؤلفه تغییر پذیری از رسانه که به آن ارزش افزوده می‌دهد، نگاه می‌شود.

این امکان برای همه وجود دارد که نتایج مدنظر خود را از محتوا بگیرند و ارزش‌های جدیدی بر پایه اطلاعات درون محتوای ارائه شده، ایجاد کنند که به فکر مالک اصلی محتوا نمی‌رسیده است، این رخداد را نوآوری می‌نامند. نوآوری، فرد را قادر می‌سازد که با پردازش اطلاعات به شیوه‌ای متفاوت یا حتی خلق مفاهیم جدید، محتوای تازه‌ای ایجاد کرده و مزه‌های دانش را گسترش دهد.

ذکر این نکته ضروری است که لازم نیست همیشه، تمام اطلاعاتی که در محتوا قرار دارد، خلافانه تولید شده باشد یا تغییری نوآورانه داشته باشد. با توجه به پیشرفت‌های فناورانه‌ای همچون تلفن‌های همراه هوشمند که در اختیار میلیون‌ها نفر در سراسر جهان قرار دارند یا سنسورهای هوشمندی که به صورت خودکار، اتفاقات پیرامون خود را ذخیره و بازنشر می‌کنند، اطلاعات در کسری از ثانیه، در گستره‌ای عظیم منتقل می‌شوند و ممکن است به نظر برسد محتوای جدید دائماً در حال تولید است. وبسایت یوتیوب یا شبکه اجتماعی فیسبوک بهترین نمونه از رسانه‌ها و فناوری‌های اطلاعاتی جدیدی هستند که امکان بازنشر محتوا را توسعه داده و سرعت بخشیده‌اند.

از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد

محتوا در عصر تنزل فرهنگی

در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ در واکنش به دیدگاه‌های محافظه‌کارانه فرهنگ توده‌ای، تحلیل‌هایی رواج یافت که از یک سو مبتنی بر برخی اصول اساسی نگرش‌های محافظه‌کارانه بود و خصلت "منحط" و تجارت‌زده فرهنگ توده‌ای مدرن را می‌پذیرفت اما از سوی دیگر در برخی از آن اصول تردید و تجدیدنظر می‌کرد. نکته اصلی موردنظر در این تحلیل‌ها آن است که در پس فراورده‌ها و کردارهای فرهنگی توده‌ای، اندیشه‌ها و رفتارهای قاعده‌مندی می‌توان یافت که از فرهنگ اصیل عامه مردم ریشه گرفته و توده‌ها بر اساس آنها فرهنگ خود را تولید و مصرف می‌کنند.

به سخن دیگر در این تحلیل‌ها بر نقش فعالیت آگاهانه و خودجوش مردم در شیوه مصرف فرهنگ تاکید گذاشته می‌شود. هوگارت، نظریه‌پرداز فرهنگ معاصر انگلیسی، بنیانگذار مرکز مطالعات فرهنگی معاصر در دانشگاه برمنینگهام و چهره برگسته‌ای در مطالعه فرهنگ توده‌ای مدرن است. به نظر هوگارت طبقات پایین در مقابل فرهنگ جدید صرفاً منفعل نیستند بلکه تا حد زیادی قدرت تشخیص و انتخاب دارند و این قدرت در "ذوق فرهنگی و هنری" مندرج در زندگی آن طبقات ریشه دارد. در مقابل فرهنگ سرگرمی مدرن همین ذوق فرهنگی و هنری را می‌کشد و از بین می‌برد. ویژگی اصلی فرهنگ قدیم طبقات پایین احساس همبستگی و پیوندی بود که آن فرهنگ میان مردم ایجاد می‌کرد و از آنجا که آن فرهنگ برخاسته از علائق و تلخی‌ها و شیرینی‌های زندگی آنها بود، آئینه تمام نمای کلیت زندگی ایشان نیز به شمار میرفت.

فرهنگ قدیم فرهنگ جماعتی است در حالی که فرهنگ سرگرمی مدرن فرهنگ توده‌ای است، یعنی برخاسته از علائق جماعت نیست. فرهنگ کوچه و بازار هر قدر هم ممکن است به نظر برخی سخيف بیاید اما به هر حال فرهنگی خودجوش و برخاسته از عمق وجود عامه مردم است. اما به نظر هوگارت فرهنگ توده‌ای مدرن دیگر کاملاً برخاسته از علائق و خواسته‌ای طبقات پایین نیست. رسانه‌های جمعی مدرن در فرهنگ اصیل دخل و تصرف می‌کنند و فرهنگی ساختگی، "بی‌رنگ و رو" و "پیش‌پا افتاده" رواج می‌دهند. در این فرهنگ برخلاف گذشته دیگر نمی‌توان "کامل زیست". فرهنگ توده‌ای سیراب کننده روح نیست بلکه تجارت‌زده و انتزاعی است. فرهنگ سرگرمی امروز که در ادبیات و رمان‌ها هم جلوه‌گر شده است، به نظر هوگارت خالی از "لحن اخلاقی" است و شیوه‌های برای زیستن ارائه نمی‌دهد. آنچه فرهنگ آمریکایی در قالب موسیقی، فیلم و غیره عرضه می‌دارد صرفاً "لذت‌گرایانه" است. عصر مدرن به سوی وضعی پیش می‌رود که در آن بخش عمده جماعتی مصرف‌کننده منفعل و اطاعت‌پذیر چنین فرهنگی می‌شود. با این همه به نظر هوگارت بقایای فرهنگ مردمی طبقات پایین همچنان در شیوه گفتار، انجمن‌ها و سرگرمی‌ها و بازی‌های قدیمی آنها تداوم می‌یابد و آن طبقات تا اندازه‌ای فراورده‌های صنعت فرهنگ را در جهت مقاصد خود تغییر می‌دهند و به کارمی‌برند،

هر چند به نظر او فشارهای فرهنگ توده‌ای سرانجام مقاومت‌ها را می‌شکند و "جماعت" فرهنگی سنتی را تخریب می‌کند. در عصر جدید تجارت تعیین‌کننده سرنوشت فرهنگ است و سلطه خود را از طریق فرآورده‌های فرهنگی اعمال می‌کند. از همین رو عصر جدید عصر تنزل فرهنگی است. به طور خلاصه به نظر هوگارت طبقات پایین و توده مردم در عصر جدید می‌توانند هم فرهنگی خودجوش داشته باشند و هم فرهنگی تحمل شده و تجاری؛ اما در عمل فرهنگ تجاري توده‌ای غلبه می‌یابد. و گرچه در همین فرهنگ توده‌ای تجاري می‌توان باز هم عناصری از فرهنگ طبقات پایین یافت، لیکن این عناصر به تدریج مغلوب می‌شوند.

هنر بعنوان یکی از مقوله‌های معرفت قابلیت زیادی در تولید محتوا از خود نشان داده است. از سؤال اساسی نقش جامعه و مردم در تولید معرفت چیست؟ که بگذریم، سؤال دیگری وجود دارد که آیا تولید کنندگان اصلی معرفت فلاسفه، مورخان، اندیشمندان، دانشمندان و هنرمندان هستند یا مردم عوام؟

در دهه‌های گذشته فرهنگ را بعنوان فرهنگ نخبگان می‌دانستند برای مثال در هنگام سخن از فرهنگ فارسی، سخن از ادبیان و شعرای بزرگ و نویسنده‌گان معروف به میان می‌آمد. اما به مرور حوزه فرهنگ به کلیه ابعاد زندگی بشر کشیده شده است. در تولید محتوا نیز این روند بوجود آمده است.

روزگاری هنرمندان بزرگ تنها تولید کنندگان معرفت بودند. هنرمند کاشف و بیان کننده و دریافت کننده احساس بود و مخاطبین را به سمت مواجهه با اثر هنری هدایت می‌کرد. غافل از اینکه بسیاری از آثار تولید شده در میان مردم در پوشак و مسکن و وسائل زندگی که برای نیازهای اولیه مورد استفاده قرار می‌گرفت سرشار از کشف و شهود و بیان و معرفت و هنر است.

در رویکرد اول هنر حاصل کار خلاقه انسانی فرهیخته بنام هنرمند است که برای جذب احساسات مخاطب عمل می‌نماید و در رویکرد دوم هنر کار خلاقه همه انسان هاست که به قصد بهبود زندگی نواوری و تولید شده است. بدین ترتیب درجات مختلفی از تولید هنری وجود دارد و اگر هنرمندان بهترین تولید کننده اثر هنری باشند، مردم نیز تولید کننده هنری در سطح نازل تری هستند اما هر دو دسته می‌توانند هنرمند و مخاطب هنر محسوب شوند. خلاقیت وجه مشترک تمام تولیدات هنری خاص و عام است. پس هنر که در رویکرد فلسفی امری والا و بلند مرتبه و حاصل کشف و شهود هنرمند بود در رویکرد اجتماعی امری مردمی و خلاقانه و عمومی تلقی می‌شود.

هنر مفهومی عام شامل کلیه تولیدات خلاقه می‌شود. این رویکرد در رسانه‌های نوین و در تولید محتوا بدین صورت تجلی یافته است که بجای انعکاس شاهکارهای هنری می‌توانیم کلیه آثار خلاقه مردم را به داوری و به گزینی بگذاریم و از بیان و طرح آن نتیجه اجتماعی بگیریم.

بجای اعتبار جهانی شاهکار هنری به اعتبار نسیی آثار تولید شده توسط توده مردم توجه کنیم. بدون تردید این فرستی برای افراد خلاق خواهد بود که هنر خود را به جامعه معرفی کنند و در صورت استقبال عمومی بصورت هنرمندان ویژه در اجتماع بشری معرفی شوند و استعدادهای خلاق و کمیاب نیز شناسایی شوند. تولید محتوا در رسانه‌های نوین بدنیال انتشار کتاب یکی از نویسنده‌گان بزرگ و معروف دنیا نیست بلکه انتشار مجموعه آثار کوچک و بزرگ توسط اقساط مختلف اجتماع را زمینه رشد و تعالی و بوجود آمدن نویسنده‌گان بزرگ می‌داند. ایده‌های تولید محتوا در رویکرد رسانه‌های نوین حاصل زندگی معمول بشر و در موضوعات اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و سیاسی روزمره است.

در این حوزه تولید محتوا از عوامل واقعی زندگی انسان بهره می‌گیرد و تولید کنندگان محتوا به ثبت و انعکاس رخ دادها و دریافت‌های معمول زندگی خود می‌پردازند. رسانه دیجیتال بستری برای طرح دیدگاه‌ها و تجربه‌های عمومی و زمینه‌ای برای هدایت و جهت دهی است.

در این شرایط وظایف مدیریت رسانه سخت‌تر و پیچیده‌تر و به هوشیاری بیشتری نیازدارد. بهره گیری از تولید محتوا در فرهنگ توده مغایرتی با بهره گیری از تولید محتوا در فرهنگ اصیل ندارد. قرار گرفتن تولیدات محتوایی هر دو نوع فرهنگ در رسانه‌های نوین می‌تواند موجب تعادل بخشی و تاثیر گذاری فرهنگ اصیل بر تولیدات مردمی باشد.

تاپیرات فناوری ب (۹۰) محتوا

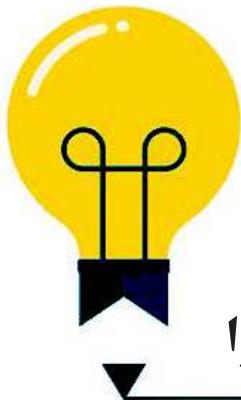
به زبان دیگر، محتوایی که تولید شود، اما در سطح وسیع منتشر و دیده نشود، کارآمد نیست؛ که البته استثناءهایی نیز در این زمینه وجود دارد. مثلاً محتوای امنیتی که برای دولتها اهمیت دارد، محتوای فوق تخصصی که مخاطبین آن عموم مردم نیستند، محتوایی شخصی که جزو حریم خصوصی افراد محسوب می‌شود و

به همین دلیل است که می‌بینیم برخی از شرکت‌هایی که سابقاً بر روی انتشار کتب فعالیت می‌کردند، اکنون بر روی پایگاه‌های داده غول‌آسا و پرتال‌های اطلاع‌رسانی عظیم و انتشار محتوا در وب فعالیت می‌کنند تا محتوای موجود در منابع متعدد را از طریق کانال‌های ارتباطی و رسانه‌های نوین، به سرعت در اختیار انبوه مخاطبان در سراسر دنیا، بگذارند.

از وبکی‌پدیا، دانشنامه آزاد

فناوری‌های تولید و انتقال رسانه، می‌توانند قالب‌ها و انواع محتوا را با نوآوری، ترکیب و تغییر دهنده نیازهای جدید برای مخاطبین مختلف را تأمین کنند. مثلاً اینفوگرافیک نوعی رسانه جدید است که محتوای متنی و تصویری (و گاهی اوقات، لینک ها و دستورهای HTML) را باهم ترکیب کرده و به مخاطب منتقل می‌کند.

در دنیای امروز، تاکیدی که بر سرعت انتشار محتوا، نحوه استفاده مجدد و اقتباس از محتوا، در دسترس بودن محتوا در گسترده‌ای وسیع و مواردی از این دست وجود دارد، از تاکید برای تولید محتوای جدید پیشی گرفته است. به این معنا که برای مولفین و ناشران یک محتوای اصیل و بکر، اهمیت انتشار گستردۀ و سریع محتوا، بیش از اهمیت این موضوع است که محتوا صرفاً تولید شود.

داده‌ها و چالش‌های تولید محتوا

داده، ماده اولیه اطلاعات در فضای سایبر بصورت رقومی (دیجیتال) است که دارای عینیت و قابل سنجش است و امکان ایجاد پردازش تغییر شکل ذخیره و ارتباط را دارد. انواع داده‌ها می‌تواند انواع اطلاعات و محتوا تولید نماید. به مجموعه ای از داده‌ها که دارای مفهومی آشکار و مشخص باشند اطلاعات گفته می‌شود. اطلاعات در فرایند دخالت یک اقدام ذهنی به آگاهی و شناخت تبدیل می‌شود و به آن محتوای رقومی می‌گوییم. محتوای رقومی مجموعه ای از اطلاعات است که برای ایجاد یک موقعیت پیوندی و ارتباطی در فضای سایبر و بمنظور افزایش دانایی و اثر گذاری بر مخاطب ترکیب و تدوین شده است.

داده یک ورودی مهم است

توجه به زنجیره ارزش داده مهم است

داده یک اهرم است (نیرویی که فضای مجازی را به حرکت در می‌آورد و قدرت عمل و اقدام را فراهم می‌آورد). تحلیل داده‌ها و فرا داده‌ها ارزش تولید می‌کند. زنجیره ارزش داده‌ها، موجب شناخت بیشتر از ترجیحات مشتریان (درک، رفتار و اعتماد) می‌شوند.

عوامل موثر بر زنجیره ارزش داده ها عبارتند از:

پیشرفت فناوری

پیشرفت در پردازش و فناوری محاسباتی

تأثیر آموزش ماشین و هوش مصنوعی

با پیشرفت فناوری ها، زنجیره ارزش داده ها تکامل یافته و شکل گرفته است

ذخیره داده ها به معنای دسته بندی و طبقه بندی و تعیین نحوه دسترسی و شیوه جستجو و بازیابی آنهاست. ذخیره داده ها موجب افزایش سرعت دسترسی و انتقال و تکثیر و بهره برداری از آنها می شود.

داده را باید تجزیه و تحلیل نمود. داده های خام پس از پردازش به شکل اطلاعات و بدست آوردن بینش در اختیار استفاده کنندگان قرار می گیرد و ارزش تولید می نماید. تجزیه و تحلیل داده ها یک ابزار راهبردی برای مشتری مداری، مدیریت، نگرش فرایندی، نگرش سیستمی، بهبود مستمر و تصمیم گیری در سازمان ها می باشد. داده ها دارای عمر قابل استفاده هستند و بتدریج مستهلك می شوند. در زمان ذخیره سازی داده ها ارزش استهلاک داده محاسبه می شود. داده ها همچنین میتوانند گذرا و ناپایدار و کوتاه مدت باشند. داده های گذرا در برنامه کاربردی قابل توسعه و کارآمد شدن است.

پنج عامل موثر در تحلیل داده:

ارزش

حجم

سرعت (تندی بر اساس زمان)

تنوع

صحت

برنامه های کاربردی و الگوریتم ها در پردازش داده ها مهم هستند (و با یکدیگر متفاوت می باشند)

انواع داده ها:

شخصی / غیر شخصی

تولید شده توسط کاربر / تولید دستگاه،

داده های خام / داده های پردازش شده

داده های حساس: (سلامت، نژاد، عقاید سیاسی ...)

داده های پراکنده

داده های عمومی

داده های ناشناس

داده های با نام مستعار

عمولاً تولید محتوا در فضای مجازی به صورت مستقیم و غیر مستقیم انجام می شود. جذابیت محتوا برای کاربر، تناسب بین محتوا و کاربر را تعیین می نماید. جذابیت محتوا به اولویت بندی نیازها و ذائقه ها بستگی دارد. تولید محتوا از تشخیص کم یابی شروع می شود. تشخیص منفعت و پاسخ به نیازها و ذائقه ها،

پاسخ به نیاز ها ، پاسخ به ذائقه ها . شناخت نیاز و ذائقه مردم اهمیت فراوان دارد.

چالش های محتوا در فضای مجازی عبارتند از:

استفاده از منابع نامعتبر،

تعدد منابع متعارض،

سرقت اطلاعات،

عدم رعایت حقوق مولفین و مصنفین،

محتوای عامیانه و غیر حرفه ای

تولیدات غیر استاندارد و غیر حرفه ای

عدم سطح دسترسی

عدم صحت و سلامت و پاکی

(تهمت - افترا - دروغ - نفرت پراکنی - افشاء - ناثواب و ...)

محتوا بایستی از زاویه قوانین و مقررات تایید شده باشد. محتوا

معمولًا تحت قوانین تولید و توزیع و مصرف می شود. لازم است

محتواهای تولید شده تخصصی باشد و مورد تایید متخصصان قرار

گیرد و چارچوب علمی داشته باشد، با مقررات و قوانین همخوانی

داشته باشد، اصول پایه را رعایت کرده باشد و سطح دسترسی آن

تعریف شود

اچرای محتوا

احساسی داشته باشند؟ چه کاری انجام دهند؟ محتوا زمانی بسیار موفق است که شما آن را برای رسیدن به یک هدف خاص طراحی کنید. بیان دقیق این هدف به مخاطبان شما انگیزه دهد و محتوای تولیدی را بهبود می‌بخشد.

مخاطب

برای این محتوا مخاطب هدف شما چه کسی است؟ بسیاری از موقع، کسبوکارها و برندها بدون شناخت نیاز مخاطب و توجه به او، محتوا تولید می‌کنند. افراد و مخاطبانی که می‌خواهید به آن‌ها دست یابید، دغدغه‌ها و سوالات آن‌ها را شناسایی کنید.

کanal

چگونه محتوا را به دست مخاطبان خود می‌رسانید؟ در فیسبوک و شبکه‌های اجتماعی که مخاطبان هدف شما حضور ندارند پست نگذارید. اگر افرادی که می‌خواهید محتوای شما را ببینند و به آن‌ها دست یابید در لینک‌دین هستند، پست‌ها و محتوای خود را آنجا قرار دهید. با تمام کانال‌هایی که مخاطبان شما در آن حضور دارند، شروع کنید. از یک "فیلتر هدف" برای بررسی لیست کانال‌هایی که به شما در رسیدن به هدف بهتر کمک می‌کنند، استفاده کنید. سپس، از مخاطبان یا "فیلتر هدف" برای محدود کردن بیشتر لیست استفاده کنید و روی آن کانال‌هایی که به طور مؤثر افرادی که به آن‌ها می‌خواهید دست یابید را هدف قرار می‌دهند، تمرکز کنید.

فرم

چگونه روابط خود با مخاطب را در آخرین حالت نمایش می‌دهید؟ پس از انتخاب کانال‌ها، نوبت به انتخاب ژانر می‌رسد. با انتخاب نوع محتوا شروع کنید. ویدئو، پست و بلگ، مقاله یا پادکست بسازید. سپس فرم را از نظر نوع رسانه، طول، اندازه، سبک و غیره در نظر بگیرید تا یک محتوای مطلوبی تولید کنید. اما محتوا از نگاه هر مخاطبی متفاوت است و با وجود این همه تبلیغات در مورد بازاریابی محتوا، برای یک لحظه فکر کنید که محتوا چه تعریفی دارد؟ محتوا با توجه به بافت و موضوع برای افراد و موقعیت‌های مختلف، معانی مختلفی دارد.

محتوا بخش مهم و ضروری برای ایجاد ارتباط بین کسبوکار و مصرف‌کننده است. از طریق محتوا است که مردم اطلاعات برند را پیدا کرده، از آن استفاده نموده و به آن عمل می‌کنند. اکنون که بسیاری از کسبوکارها در مورد مدیریت محتوا، توسعه محتوا، استراتژی محتوا و هر چیز دیگر محتوا صحبت می‌کنند، یافتن معنی دقیق محتوا دشوار است. برای سؤال محتوا چیست، بسیاری تعاریف مختلفی از محتوا را ارائه داده‌اند که در ادامه به پاره‌ای از آن‌ها اشاره می‌کنیم.

محتوا اطلاعات و تجاری است که به دست کاربر نهایی و یا مخاطب می‌رسد. چیزی است که از طریق برخی از رسانه‌ها به صورت صوتی، متنی یا از طریق هر یک از هنرهای مختلف" بیان می‌شود. برخی دیگر محتوا را چنین تعریف می‌کنند: محتوا ارائه اطلاعات با یک هدف خاص به مخاطبان از طریق یک کanal و در یک فرم خاص است". این تعریف دارای پنج جزء است:

اطلاعات

هدف

مخاطب

کanal

فرم

رمز ایجاد ارتباطات موفق، در شناسایی و بهینه‌سازی دقیق هر یک از این عناصر منحصر به فرد است. در زیر به توضیح ۵ عنصر و نحوه عملیاتی کردن آن‌ها می‌پردازیم.

اطلاعات

چه ایده‌هایی را منتشر می‌کنید؟ اطلاعات ترکیبی از مهم‌ترین ایده‌هایی است که مخاطب باید آن‌ها را بداند. نیاز به دانستن جزئیات کلیدی (Shawahed، توضیحات و نمونه‌ها) که از آن ایده‌ها پشتیبانی می‌کنند.

هدف

چرا این کار را انجام می‌دهید؟ می‌خواهید مخاطبان به چه چیزی فکر کنند؟ چه

مولفه های موفقیت

مولفه های متعددی در موفقیت تولید محتوا در شبکه های اجتماعی اثر دارد. شامل مشخصه های محتوا، تولیدکننده موفق آن، و شاخص های اثربخشی. عوامل موفقیت پذیرش محتوا از سوی کاربران شامل کیفیت، آگاهی بخشی، اعتبار، ارزش افزوده، تخصصی، انگیزه بخشی، سرگرم کننده فرد بودن، مرتبط بودن، واقع گرایی، روزآمدی، خلاقانه بودن، قابلیت اجرا و اشتراک، و شخصی سازی است. شاخص های اثربخشی محتوا شامل تعداد دنبال کننده، بازخورد های کاربران در پست ها، داستان ها (استوری ها) و نمایه شامل میزان متوسط پسند، نظر، ذخیره کردن پست، به اشتراک گذاری، میزان درگیر کردن کاربر، میزان بازدیدها، میزان ارسال مطلب به صورت پیام خصوصی هستند. برخورداری از تعهد، خلاقیت، اعتبار، تخصص، هویت مشخص، مولد بودن و پرهیز از نسخه برداری، انتقادپذیر بودن، داشتن رفتار هوشمندانه، صبر و بردباری، روحیه همکاری و ارتباطات قوی، آشنایی با ابزارهای تحلیلی بستر ارائه و همسو بودن با تحولات و روزآمدسازی نیز از ویژگی های تولیدکننده موفق محتواست. اصالت ارزش توجه به مجموعه مولفه ها، چه در ارتباط با تحلیل محتوا و چه در ارتباط با تعامل کاربر با اطلاعات، در کنار یکدیگر و به کارگیری راهکارهای ارائه شده می تواند الگوی مناسبی برای موفقیت در تولید و اشتراک اطلاعات به دست دهد.

مقاله شناسایی مولفه های موفقیت تولید محتوا در شبکه

اجتماعی

نویسنده‌گان:

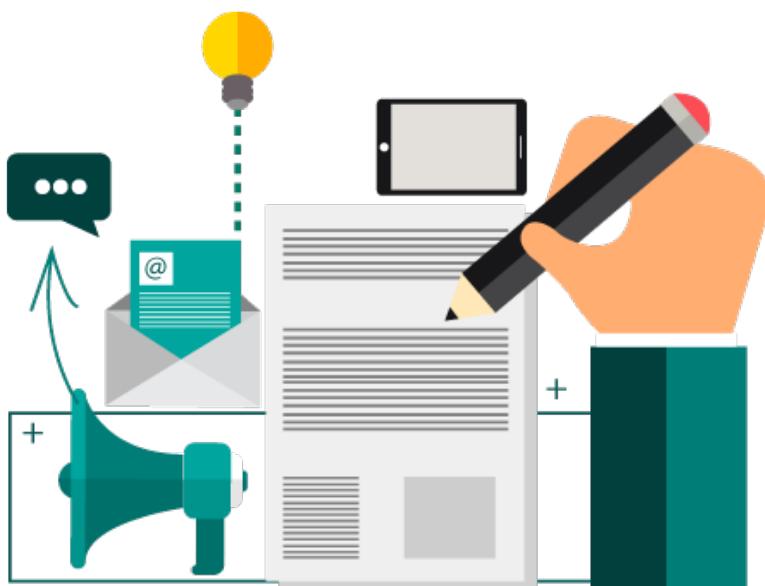
تقی پناهی فاطمه، نوکاریزی محسن، دیانی محمدحسین

ویژگی های محتوا

محتوا در درون سرویس‌ها مستتر شده است و مردم برای بدست آوردن خدمات و سرویس‌ها از محتوا بهره مند می‌شوند. طراحی و استقرار زیر ساخت‌ها و دیتا سنتر و مرورگرها و موتورهای جستجو با بکارگیری و برنامه ریزی ابزارها برای ارائه سرویس بر اساس درخواست مخاطب – مشتری انجام می‌شود. قدرت رسانه با مصرف محتوا برابر شده است و مصرف محتوا به نحوه توزیع محتوا بستگی دارد.

نحوه توزیع محتوا متفکی شده است بر ارزان بودن – ساده بودن – در دسترس بودن – منفعت داشتن – تعاملی بودن – چند منظوره بودن . محتوا بصورت بسته بندی شده در بسته‌های سرویس ارائه می‌شود.

رویکرد محتوا در رسانه‌های نوین بر جذب و همکاری بخش خصوصی و مشارکت آحاد جامعه تاکید دارد. برای فعالیت در تولید محتوا بایستی از بخش خصوصی و همکاری آحاد مردم کمک گرفت، ذخیره سازی انبوه اطلاعات، ایجاد سیستم سرویس و خدمات محور و قرار دادن محتوا در بسته‌های خدماتی و سرویس، شناخت نیازمندی‌ها و نگرش‌ها و بکارگیری نظام داده کاوی و آنالیز محتوا و طراحی نسخه‌های فردی و گروهی و هدایت جامعه به روش‌های مدرن تری امکان پذیر است. با توجه به ایجاد تنوع و تکثیر و نظام انتخاب محوری کاربران، ارائه محتوا بر اساس مکنونات ذهنی کاربران امکان پذیر خواهد بود و موجب احساس آزادی مخاطبین در انتخاب و ایجاد مطلوبیت متناسب ذاته‌ها می‌شود.

تولید کنندگان محتوا

و اشراف متمرکز بر فعالیت‌های ارتباطی و اطلاعاتی جهان، رموز موفقیت این الگوی جدید هستند.

تولید محصولات و محتوا با مردم گره خورده است و تولید انواع محصولات و خدمات و محتوا بصورت بومی امکان پذیرشده است و زمینه بازاریابی خارق العاده محصولات و کالاها و محتوا فراهم آمده است.

روز به روز "محتوای فرهنگی" در رسانه‌ها بخصوص رسانه‌های دیجیتال مهم‌تر و مهم‌تر می‌شود . نمادها، زبان و فضای کار منعکس‌کننده تحولات جمعیت‌شناختی، رقبایی و فناوری خواهد بود. فضای مجازی تنها در گیر تولید و توزیع پیام نیست، بلکه در رابطه با پردازش، تبادل آرا و حفظ اطلاعات کار می‌کند. رسانه‌های نوین، همان قدر که نهادی عمومی هستند خصوصی به شمار می‌آیند و طبیعتاً بر همین اساس مدون شده‌اند. فعالیت‌های آنها به شکل حرفه‌ای نیست و یا به اندازه رسانه‌های جمعی دیگر، از نظر اداری و قانونی سازمان یافته نیستند. حتی شاید داشتن مخاطب گسترشده و شهرت فراگیر سخت‌تر هم شده باشد. عصر فراوانی و گوناگونی شکل‌های رسانه‌ای و تنوع تولید کنندگان محتوا است. در دنیای امروز، تولید کنندگان محتوا، برای ادامه حیات خود وابسته به محیط هستند، محیط متنوع و مخاطبان انبوی . فعالیت در این فضا بر پایه هدفمندی و تنظیم راه‌های دستیابی به هدف استوار شده است.

تنظیم اهداف مناسب و اولویت‌ها و معیارها در برابر واقعیت‌های روز در زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی است. تولید محتوا در این حوزه بر پایه تلاش برای ارتباط با مخاطبین، ارائه محتوای متنوع، توجه به محتوای کاربر محور، سرعت عمل، تعامل، دسترسی، ارائه خدمات و سرویس، رقابت و ارتباط مکمل بنا شده است.

حجم اطلاعات منتقل شده در فن آوری نوین و شیوه پردازش اطلاعات و سرعت انتقال آن مهارت‌های ارتباطی جدیدی را فراهم آورده که بر پایه تعامل طرفین در ارتباط قرار دارد و ارتباط، غیر خطی و دو سویه است. حجم وسیعی از اطلاعات بر ثانیه انتقال می‌یابد. دیگر ابزارها به جریان ارتباطی حکومت نمی‌کنند بلکه هر شخصی می‌تواند ابزار ارتباطی داشته باشد. در این فضا ارسال اطلاعات مهم نیست بلکه نوع اطلاعات یا پیام و

انتقال آن به افراد با گروه‌های مورد نظر اهمیت دارد. اطلاعات به صورت مبهم منتشر نمی‌شود بلکه اطلاعات در غالب پیام، مستقیماً در کوتاه‌ترین زمان ممکن و با گذر از فاصله‌ها از شخص به مخاطبین دسته بندی شده منتقل می‌شود و انتقال پیام‌ها تعاملی و دوسویه است. در این فضا تولید کنندگان محتوا فقط صاحبان رسانه‌ها نیستند، بلکه افراد و گروه‌ها و دسته‌های اجتماعی، تولید کننده محتوا هستند.

در اختیار گذاشتن به ظاهر اطلاعات متنوع از منابع اطلاعاتی به ظاهر گستردگی و مجزا از هم، ایجاد حس اعتماد به منابع ارسال و پردازش اطلاعات، فراهم آوردن حس آزادی و انتخاب فرد برای پذیرش یا عدم پذیرش اطلاعات ارائه شده، حذف ظاهری سیاست‌ها و دولتها از این صحنه و سپردن امور به بخش‌های خصوصی و ایجاد توهם آزادی در فضای مجازی، بهره‌گیری از تجربیات عمومی و گذشته افراد، گروه‌ها و دسته‌ها برای ایجاد یک زنجیره تعاملی کنش و واکنش بین افراد، بکارگیری موقعیت‌های ارتباطی از حوادث و تجربیات گوناگون بشری در سراسر دنیا، اسطوره سازی و آرمان سازی‌ها در چارچوب طبیعت بشری و پاسخ به نیازهای طبیعی بشر، افزایش تولید اطلاعات، پردازش دقیق اطلاعات و گزینش آن و توجه به ذهنیت‌های متنوع و شیوه‌های فکری و فرهنگی و ادراکی برای ارتباط مؤثر

محتوا در رویکرد شبکه‌ها

رویکرد شبکه‌ها (The Networks Approach) کار بر روی ارتباطات، اشاعه اطلاعات و توافق بین مخاطبان را بر مبنای این اصل امکان پذیر می‌کند که هر چقدر هم یک پیام یا تصمیم ممکن است فردی به نظر برسد، معمول یک شبکه اجتماعی است. تصاویر ذهنی که مخاطبان از خود و یکدیگر به وجود می‌آورند از اطلاعات توأم با عمل متقابل جاری در شبکه‌ها و علاقه مندی آنها به محتوای خاص حاصل می‌شود. شبکه‌ها به مثابه جایگاه کنش اجتماعی قلمداد می‌شود. چون انسان‌ها از توانایی‌های متفاوت برخوردارند در دو حوزه فرصت‌های زندگی و سبک زندگی متفاوت خواهند بود. پس می‌توان آنها را نسبت به علاقمندی‌های محتوای شان دسته بندی کرد و آنها را در پایگاه‌های اجتماعی خودشان شناسایی نمود. هویت فرضی یا واقعی و معیارهای ذهنی یا عینی و قضاوت‌های ذهنی یا نسبی خودشان و اطرافیان شان در انتخاب محتوا یا در تولید محتوا بکار گرفته می‌شود تا ارزیابی پایگاه اجتماعی آنان حاصل شود و برروی یک مقیاس موقعیت تعريف شود.

در این روش افراد معمول ارتباطات و اشاعه اطلاعات و توافق بین اعضاء در یک شبکه اجتماعی هستند و تصویر کامل آنان در آن دیده خواهد شد. برخلاف طبقه که ویژگی اقتصادی آن را شکل می‌دهد یا برخلاف احزاب سیاسی که بر پایه دستیابی به قدرت بوجود می‌آید، پایگاه اجتماعی نتیجه تصورات ذهنی فرد و هویت‌های واقعی افراد و قضاوت‌های اخلاقی نسبی در جامعه است.

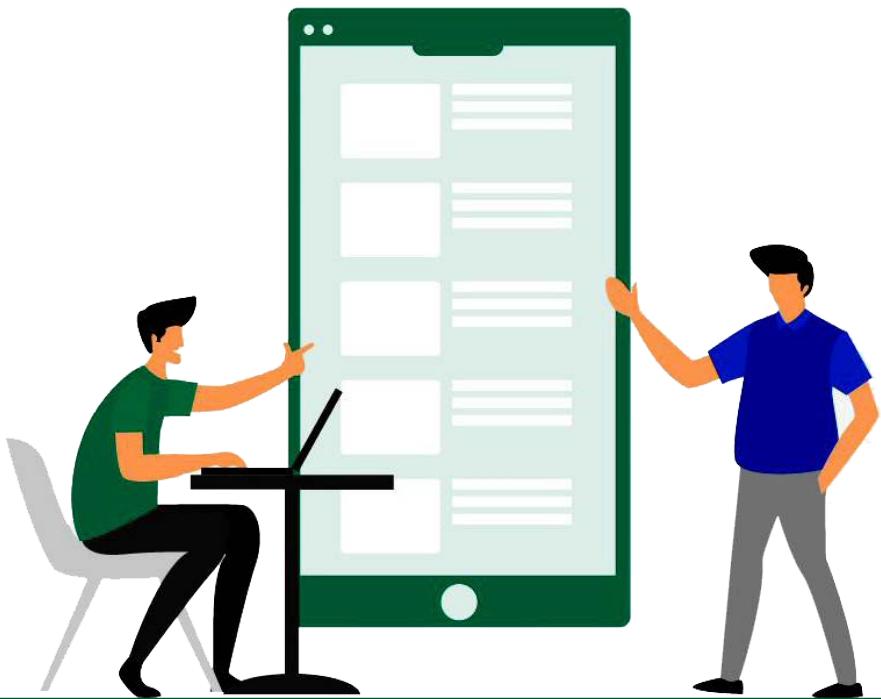
در شبکه‌های اجتماعی تلاش می‌شود هر دو نوع قضاوت و تصور فرد از خود و قضاوت دیگران از طریق انتخاب و مصرف و تولید محتوا بدست آید و نتیجه یکسان است و فرد را می‌توان در یک گروه مشخص علاقمند به محتوای ویژه قرار داد.

از سوی دیگر شبکه گروه‌ها نیز در دسته‌های اجتماعی قابل مشاهده است برای مثال دانشجویان یا بازرگانان نوعی شبکه گروه می‌باشند که می‌توانند به گروه‌های ذینفع با هدف‌های معین تبدیل شوند. در بین گروه‌ها و شبکه گروه‌ها و گروه‌های ذینفع، منافع آشکار و منافع پنهان یا نآشکار قابل بررسی است و موجب اثر گذاری بر رفتار بازیگران اجتماعی می‌شود.

در دنیای امروز؛ رسانه‌های ارتباطی؛ مسیرهای ارتباط و انتقال اطلاعات به مخاطبان هستند و در فرایند جذب و نگهداشتن مخاطب و ارائه اطلاعات؛ نسبت به تغییر دادن نگرش‌ها و عقاید و تشویق مخاطب به عمل در امتداد خطوطی ویژه و تاثیر گذاری بر رفتار بشری توانمندی یافته اند.

اگرچه تبادل و برخورد فرهنگی بین جوامع مختلف، امری طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است؛ لیکن ضعف و ناتوانی و آسیب‌پذیری فرهنگ هر جامعه در تولید محتوا زمینه سلطه‌پذیری را فراهم می‌سازد. از جمله عوامل درونی سلطه‌پذیری خلاء فرهنگی و فکری و عدم ارائه دستاوردهای محتوایی بر روی ساختارهای ارتباطی دنیای مدرن است که میدان را برای هجوم فرهنگی و تبلیغی دیگران باز می‌گذارد.

ذخایر محتوایی

در اجتماع انسانی و برای انسان‌ها آرمان ساز و هدف گذار هستند.

اگر رسانه‌هایی مانند روزنامه‌ها و رادیو و تلویزیون را رسانه‌های دیروز بنامیم؛ رسانه‌های جدید رسانه‌هایی هستند که در فضای مجازی و با کمک ارتباطات رایانه‌ای و اینترنتی پدید آمده و تفاوت‌ها و شباهت‌هایی دارند که قابل مقایسه با رسانه‌های دیروز هستند. رسانه‌های جدید برخلاف رسانه‌های دیروز می‌توانند پیام دهنده‌گان ناشناس و مجھول داشته باشند و پیام دهنده شناسایی نشود. رسانه‌های دیروز گران قیمت و هزینه بر و رسانه‌های جدید به آسانی و سهولت تولید و در دسترس قرار می‌گیرند. حوزه انتشار رسانه‌های جدید با رسانه‌های دیروز تفاوت‌هایی دارد در اینجا می‌تواند انتشار محدود باشد و عموم به اشاره مختلف تقسیم و ارتباط شکل شخصی سازی و گروهی باشد.

در رسانه‌های جدید امکان بروز خلاقیت‌های فردی افزایش می‌یابد و تنوع رسانه‌ای افزایش و تعاملات نامحدود می‌شود... فضای مجازی را نمی‌توان دست کم گرفت چون می‌تواند توانایی‌های رسانه‌های دیروز همچون کتاب و روزنامه و رادیو و تلویزیون را یکجا در کنار هم داشته باشد و بسیاری از خصوصیاتی که آنها نداشتند را بر آن بیافزاید برای مثال

هر یک از مخاطبین یا کاربران رسانه، روزانه با حجم انبوهی از اطلاعات مواجه می‌شوند و چون ظرفیت ذهنی محدودی دارند، مجبورند اطلاعات را پردازش و آنها را که لازم دارند انتخاب و بقیه را کنار گذارند. تبادل اطلاعات از طریق ارتباطات بصور گوناگون انجام می‌شود. جریانی از نظامها و بنیادهای ارزشی که بین افراد وجود دارد آنها را نسبت به یکدیگر منطبق و همدل می‌سازد و در روند پذیرش اطلاعات موردنظر و انجام ارتباط با دیگران سازگاری یا سازش پذیری ایجاد می‌نماید.

بنابر این ارتباطات و اطلاعات در زیر مجموعه‌ای قرار می‌گیرند که به آن فرهنگ می‌گوییم و هرگونه ارتباط و پردازش اطلاعات در منطقه یا محیطی فرهنگی صورت می‌گیرد و بدون در نظر گرفتن این محیط فرهنگی ارتباطات و اطلاعات به نتیجه نمی‌رسد.

نقش ارتباطات و اطلاعات در رسانه‌ها نیز چنین ساختاری را همراه دارد. مثلث ارتباطات - اطلاعات - فرهنگ که فرهنگ در بالا قرار دارد محیطی را فراهم می‌آورد که انسان در وسط آن است و هویت انسان در مسیر کنش و واکنش سه عنصر ارتباطات - اطلاعات و فرهنگ شکل می‌پذیرد و این سه همواره در تعامل پایدار با یکدیگر هستند. این سه

ماهنهای جلا :: نیاز اندیشه (۹)

مهاتمهای نوین برای جهان در همان تهمول

روابط ذهنی و واقعی اعضا کدام است؟... بکارگیری دانش ریاضیات و آمار و الگوریتم تفاوت‌ها و شباهت‌ها و تشخیص توان اتصالات ضعیف و قوی بین روابط افراد به سادگی امکان مدیریت بر جوامع را فراهم آورده است. پخش و انتشار شبکه‌ای در بستر فضای مجازی امکان شناخت و تحلیل شبکه‌ای مخاطبان و تحلیل ارزش‌ها و هویت‌ها، اهداف و انگیزه‌ها، سبک زندگی و سلیقه‌های آنها را فراهم آورده و امکانات گسترشده‌ای در اختیار مدیریت سیاسی اجتماعی و فرهنگی جامعه خواهد گذاشت.

با افزایش سرویس‌های فضای مجازی و توانایی‌های فن آوری کشورهای خارجی در این حوزه ادامه این روند به تسلط گسترشده آنها بر حوزه‌های هویتی و فرهنگی و شناخت افکار عمومی در کشورهای جهان سوم منجر می‌شود، مگر اینکه این کشورها با حضور آگاهانه تهدیدها را به فرصت تبدیل نمایند. پذیریده شبکه‌ای شدن جوامع از طریق شکل گیری شبکه‌های ارتباطی به جغرافیای فرهنگی کمک می‌نماید تا حوزه‌های فرهنگی بتوانند ضمن تشخیص مرزهای فرهنگی و هویتی، خود را از دیگر هویتها متمایز و حوزه سرزمینی تأثیرگذار خود را آشکار نمایند.

شبکه‌های اجتماعی در هر یک از حوزه‌های فرهنگی، مرزهای سرزمینی و هویتی را تعریف می‌نمایند و در صورت بهره گیری منابع موجود در این محدوده‌ها و جریان سازی آنها قدرت و توانایی این حوزه‌های فرهنگی آشکارتر می‌شود. بر خلاف گذشته، در فضای مجازی، آحاد مختلف مردم و گروه‌های غیرغربی؛ ناخواسته مشارکتی فعلی و خودجوش دارند و دلیل آن طراحی شبکه‌های ارتباطی وسیع با تک تک آحاد و گروه‌های مردم بصورت غیرمتتمرکز است که اساس کار را بر ظاهر تمرکز زدایی قرار داده اند و مشارکت صد در صد مردم را از هر قشر و دسته‌ای در این فضای امکان پذیر می‌نمایند؛ اما سیستم پردازش مرکزی جریان اصلی و کسب قدرت را از نتایج مشارکت همگان هدایت می‌نماید.

تمرکز زدایی کاربران اساس توسعه غرب سالاری در این فضاست که بدون ایجاد استقلال و خودمختاری اجازه ورود و فعالیت همگانی را فراهم نموده و حل و فصل و پاسخگویی نیازهای عمومی را تأمین می‌نماید اما در سطح کلان کلیه طرح‌ها و برنامه‌های حوزه تمدنی در سطح فناوری به هویت سازی و نمادسازی را اداره می‌نماید و اساس کار تمرکز و هم افزایی سیستمی است. محتوا شامل کلیه اطلاعات پردازش شده در قالب‌های مختلف مانند متن، صوت و تصویر و... که بصورت و روش‌های جدیدی آرشیو یا ذخیره سازی می‌شود.

روزنامه‌ها و کتاب‌هایی که محدودیت کاغذ و انتشار و تیراز را ندارند و با تصاویر و صوت و فیلم همراه شده اند. رسانه‌های جدید کاملاً بر زمان و مکان غلبه کرده اند. ترکیب و سازگاری تلویزیون و رادیو و کامپیوتر محیط جدید با عنوان جامعه اطلاعاتی پدید آورد و فرایند ذخیره سازی اطلاعات و داده‌ها و امکانات ارتباطی چند سویه به کمک اینترنت و همگرایی در وسائل ارتباطی انقلاب تازه‌ای در رسانه‌های ارتباطی پدید آورد و همراه خود محیط اجتماعی جدیدی را رقم خواهد زد.

محیط اجتماعی که رسانه‌های جدید بوجود آورده است، بر اساس قدرت سازماندهی انسان و برمحور گروه یابی و هویت پذیری به کمک ارتباط از راه دور و بستری جامع و هوشمند از فن آوری رسانه‌ای برای انسجام بخشی و مبادله و اشاعه افکار و تامین نیازها بصورت تعاملی و چند سویه است. باید پذیرفت رسانه‌ها دچار دگردیسی اساسی شده اند؛ تخصص‌ها تغییر کرده است و ماهیت فن آوری متفاوتی ارائه شده است که سرعتی باور نکردنی در پیشرفت و ارتباط برابر با سرعت نور دارد.

شناخت و دانش افکار عمومی این فرصت را برای طراحان رسانه‌های نوین پدید آورده است که اگر بتوانند مردم را در گروه‌ها و دسته‌های متمایز پیرامون یک عنصر یا عناصر مورد علاقه و سلیقه شان جذب کنند بتدربیج می‌توانند قضایت‌های آنها را در بعضی موضوعات با پردازش اطلاعات مناسب سمت و سو دهنند. این نوع سازماندهی افکار می‌تواند خوشبایی و در بین توده‌ها صورت گیرد. در دنیای اینترنت و در فضای مجازی، گروه‌های اجتماعی، بر بستر طراحی شده‌ای با علاقه مشترک تشکیل می‌گردند و حلقه‌های متعددی از این گروه‌ها تشکیل می‌شود. در رسانه‌های جدید تمام گروه‌های اجتماعی با تمام سلائق و تفاوت‌ها می‌توانند جایگاهی برای حضور داشته باشند و این بستر می‌تواند بر پایه عدالت و فرصت‌های برابر و عدالت خواهی باشد.

اهمیت دانش شبکه‌ها و روابط بین داده‌ها به حدی است که اساس تحقیقات و نظریه پردازی جامعه شناسان و سیاستمداران قراردارد. گروه‌ها می‌توانند بزرگ، حزبی، قومی، ایدئولوژیک یا کوچک دوستانه یا خانوادگی باشند. شناخت گروه‌ها موجب می‌شود درون گروه‌ها آشکار سازی شود و بدانیم درون آنها چه می‌گذرد؟ ارزش‌های این گروه‌ها چیست؟ روابط بین اعضای می‌شود درون گروه‌ها آشکار سازی شود و بدانیم درون آنها چه آن چگونه است؟ اهداف گروه چیست؟ میزان اتحاد اعضا چقدر است؟ میزان همبستگی و تداوم آن چگونه است؟ میزان تعهد عاطفی و منطقی اعضا به گروه و آرمان‌های اعضا چیست؟ ویژگیهای روانشناسی اعضا و رهبران گروه چیست؟ ارجحیت

آرشیو محتوا در فضای مدرن ارتباطی، کاربر محور است، کاربر فردی خود اظهار است، آرشیو از خود اظهاری کاربر استفاده می‌کند و تکس باکس Text Box (جبهه متن) ارائه می‌دهد. نتیجه ارائه پیشنهاد (suggestion) به کاربر است.

ساجسشن فرایند عملی است که یک فکر، دیگری را از طریق ارائه ایده‌های پیشنهادی به سمت مورد نظرهایی می‌کند. در اثر این سرویس از ذخایر محتوا نوعی ایجاد مطلوبیت برای کاربر پدید می‌آید که در بهره گیری از زمان و موجب بهره مندی مادی و معنوی کاربر شده است. در نهایت ایجاد اعتماد در کاربران نسبت به رسانه نوین فراهم می‌آید و به وفاداری کاربران می‌انجامد.

این مجموعه ارزش افزوده برای مشتری است. اما برای صاحب آرشیو مدرن نیز، شناخت مشتری، شناخت بازار، شناخت گرایش‌های اجتماعی، شناخت گرایش‌های فکری و در مجموع داده کاوی از طریق بازخورد مشتریان پدید می‌آید، و مسیر آینده آرشیو و بازسازی و روزآمدی به همراه خواهد داشت.

آرشیو در فضای مدرن ارتباطی معماری سرویس گرا دارد (ارائه خدمات و سرویس) و به لحاظ فناوری اطلاعات IP base شده است. بهره گیری از پلت فرم‌های نوین، آرشیو جدید را به سامانه اطلاعاتی و محتوایی تبدیل می‌نماید که نه فقط بانک اطلاعات، بلکه سرویسی متعامل و مستمر است. آرشیو مدرن یا بانک‌های اطلاعات محتوایی با سوالات جدیدی روپرورست:

آیا آرشیو انبار متن، صوت و تصویر است یا محرک تولید محتوا است؟

آیا آرشیو خود محور است یا کاربر محور؟

آیا آرشیو منابع محور است یا سرویس محور؟

آیا آرشیو فرمت محور است یا Format less و نمونه‌های آن...

رسانه‌های دیجیتال برآمده از طلیعه ظهور محیط سایبر است، محیطی که رقومی، هوشمند و فرمان شناس خواهد بود و با بهره گیری از طرف عظیم زمان‌های ناچیز و حذف مکان بر لغ سیری ناپذیری انسان در بهره گیری از محتوای این فضا رقم خورده است. بخشی از فرآیند عظیم سایبر متعلق به رسانه‌های نوین است، بی جهت نیست که همگرایی پلت فرم‌ها یا گونه‌های رسانه‌ها را در ذات خود دارد و قادر است تا به استقلال آنها پایان دهد و

همگی را در یک محیط و با یک دستگاه و یک صفحه نمایش و با

تمام ظرفیت رسانه‌ای به نمایش در

آورد و نیز بالاتر از اینها برای همه صاحبان پیام،

فرصت تولید و انتشار پیام را نه به شکل یکطرفه بلکه بشکل متعامل و

به صورت برابر فراهم می‌آورد.

ایجاد مطلوبیت

تغییر و تبیین هوشمندانه از تحولات

جهان متاثر از پیش بینی و آینده نگری در تغییرات مدیریت جهانی است. علاوه بر سرمایه مادی سخت افزاری و نرم افزاری مورد نیاز، سرمایه‌ای که بیش از هر چیز اهمیت دارد، سرمایه معنوی و فرهنگی است. (شامل توانایی شناخت، آینده نگری، مدیریت، طراحی، برنامه ریزی، تولید محتوا، تشخیص فرصت‌ها و تهدیدها و بهره گیری از امکانات موجود و تشخیص نیازها و پاسخگویی به آنها). محصول اصلی انقلاب رسانه‌ای، دسترسی به اطلاعات، تنوع رسانه‌ها، تولید محتوا شخصی شده، ارتباطات تعاملی و ... است. برای زندگی و مدیریت در شرایط نوین، به دانش و برنامه ریزی جدیدتری نیاز است. تأثیر بسزایی که انواع رسانه‌ها، شبکه‌های خبری، ماهواره و اینترنت، بر سیاستگذاری دولتها دارند، موجب شده که عنوان یک چالش جدید در حوزه حاکمیتی، از این پدیده، یعنی «انفجار اطلاعات» یاد کنند. در محیط جدید ارتباطی توجه به تغییرات امری اساسی است و مدیریت رسانه‌ها بدون درک درست از پیامدهای فن آوری‌های نوین امکان پذیر نمی‌باشد. انقلاب رسانه‌ای، کارآیی و عملیات میدانی رقبا را به نحو چشمگیری تغییر می‌دهد. درک منافع و مضرات فراوانی که در فن آوری اطلاعاتی و ارتباطی موجود است اهمیت دارد. از یک سو ویژگی‌های جدید وسایل ارتباط جمعی موجب پدید آمدن و افزایش سرمایه اجتماعی و فرهنگی می‌شود و از سوی دیگر می‌تواند سرمایه اجتماعی و فرهنگی کشورها را به سمت رقبا تغییر جهت دهد. رادیو و تلویزیون، سینما و روزنامه‌ها را که رسانه‌های امروزی می‌دانیم، نسبت به رسانه‌های جدیدتر که با عنوان رسانه‌های نوین (new media) نامگذاری شده اند باستی رسانه‌های دیروز داشت. کتابها و دانش ارتباطات نیز به سرعت تغییر کرده اند، کتابهایی که تا دو دهه قبل در زمینه روزنامه نگاری و ارتباطات منتشر شده است در مقابل حجم موضوعات و شیوه‌های ارتباطی امروز، قدیمی و کهنه بنظر می‌رسند. اگر چه همه دانش‌ها و فن آوری‌ها ریشه مشترک دارند، اما شدت تحولات آنچنان است که نظریه‌های اجتماعی یا ارتباطی، فرصت گسترش و تحلیل نمی‌یابند و بصورت مستمر و مداوم، نظریات جدیدتری به آنها می‌پیوندد. در این شرایط مدیریت بر رسانه‌ها و فن آوری‌های نوین با افزایش توانایی‌ها همراه است. افزایش توانایی نیازمند داشتن تحلیل و شناخت الگوهای تحول و تغییر و تبیین هوشمندانه از تحولات است. بدیهی است بخشی از تغییرات در پیش رو ظاهری و صوری و بخشی باطنی و ماهوی هستند و هر یک از این دو نوع دسته بندی تغییرات بر ارزش‌ها و مبانی و اصولی استوار است.

دیگری به عنوان ایجاد سرگرمی (نقش تفریحی)، به نقش‌های قبلی نیز اضافه شده است. در دهه‌های اخیر متکران نقش و قدرت اطلاعات و فن آوری ارتباطات نوین را تبیین و بررسی کرده‌اند و کارکردهای رسانه‌های نوین را بیش از گذشته دانسته‌اند.

حقیقان معتقد‌ند شخصی‌ترین لایه‌های حیات انسان معاصر، از جمله احساسات عاطفی او رسانه‌ای می‌شود. نگاه اقتصادی به اطلاعات، فعالیت اقتصادی شبکه‌ای، تحول در نحوه کار و اشتغال، ظهور قطب‌ها و صفت‌بندی جدید قدرت، فرهنگ واقعیت مجازی و سیاست برابر رسانه، تراکم زمان و مکان را به عنوان ویژگی‌های عصر اطلاعات نام می‌برند. جایگایی قدرت در قرن ۲۱، سرچشمۀ جدید برای قدرت رسانه‌ها معرفی می‌کنند. تغییر در ماهیت قدرت را با جهانی شدن اطلاعات و مبارزه برای کنترل آن اعلان می‌نمایند. قدرت در دست کسانی متمرکز می‌شود که امکان تولید، کنترل و گسترش موثرتر و کارآمدتر اطلاعات را دارند.

در نخستین برداشت‌ها، ارتباطات، ابتدا به عنوان «انتقال اطلاعات» و سپس به عنوان "افتاع" مورد توجه قرار گرفته‌اند. در برداشت‌های جدید، ارتباط از یک سو، به منزله "تأثیرگزاری متقابل و همبستگی اجتماعی" و از سوی دیگر به منزله «بازار اصلی دیگرگونی اجتماعی و سیاسی» مورد بررسی و مطالعه واقع شده‌اند. مخاطبان رسانه‌های جمعی مانند تلویزیون، رادیو، مطبوعات و غیره سال‌ها توده‌های یکسان تصور می‌شوند که در مقابل پیام‌های رسانه‌ای نقش دریافت‌کنندگان منفعل را دارند. تولد فضای مجازی عرصه‌ی جدیدی برای فعالیت مخاطبان رسانه‌ای ایجاد کرد. در رسانه‌ی دیجیتال مخاطبان تنها دریافت‌کنندگان نبودند و قدرت تولید و ارسال پیام پیدا کردند تا عنوان جدید «کاربر» برای آنها در نظر گرفته شود.

فرصت‌های تازه

نوین، شبکه اطلاعاتی، ورشکستگی صنایع گذشته، ساخت ابزارهای کم مصرف، سپهر اطلاعاتی، کوتاه شدن دوره تولید، انبوه زدایی و دگرگون شدن ماهیت کار و... از نتایج خواسته و ناخواسته تحولات الکترونیک است. بدین ترتیب برای زندگی و مدیریت در شرایط نوین به داشت و برنامه ریزی جدیدتری نیاز داریم و این نیازها در تمام حوزه‌های زندگی بشر وجود دارد. ارتباطات عنصر مهم و اساس زندگی امروز بشر است و عدم آشنایی با ابعاد جدید و گسترش آن ضرر و زیانهای فراوان همراه خواهد داشت.

برابر نظر حقیقان می‌توان نقش‌های اساسی نظارت بر محیط (نقش خبری)، ایجاد و توسعه همبستگی‌های اجتماعی (نقش تشریحی) و انتقال میراث فرهنگی (نقش آموزشی)، برای وسایل ارتباط جمعی در نظر گرفت. نقش اجتماعی

زندگی بشر بدليل توانایی‌هایی که خداوند در او به امانت نهاده، همواره در دست تغییر و تحول است و تراکم تدریجی اطلاعات و تجربیات بشر موجب پدید آمدن پیشرفت‌های گوناگون شده است. برای نمونه فقط اختراع سکان عقب بجائی پارو در بغل کشته، موجب پیشرفت‌های فنی در کشتیرانی و کشتی سازی شد و سفرهای طولانی با کشتی موجب کشف سرزمین‌های جدید و در پی آن دستیابی به منابع جدید، جنگل‌ها، زمین، چوب، غلات و سازی‌شدن طلا و نقره به سوی اروپا گردید، رشد شتابان اقتصاد پولی موجب انحطاط نظام قدیم مبادله کالا در برابر کالا شد و موقعیت تجار را در مقایسه با طبقه حاکم افزایش داد و مهاجرت بیشتر و فرصت‌های تازه برای مبادلات بازارگانی فراهم آمد. مبادله با مستعمرات افزایش یافت و مرز بازارگانی جهان از خاور میانه به اروپا منتقل شد. با اختراع ماشین چاپ و پراکنده شدن اطلاعات در میانه قرن پانزدهم کمیت نوشته‌های چاپی در اروپای غربی افزایش یافت و ماشین چاپ موجب پدید آمدن جنبش مذهبی پرووتستان‌ها شد، همچنین با سواد شدن مردم، روح ابتکار و خلاقیت را در مردم دمید و با اختراع ماشین‌ها، رشد اقتصادی افزایش یافته، تولید انبوه موجب تغییر در الگوی مصرف و شیوه توزیع کالا متحول گردید. تقسیم کار در جوامع پدید آمد و با ایجاد شکاف بین تولید و مصرف و بوجود آمدن مکانیزم بازار، داشتن پول شرط اول زندگی شد. مردم به کارخانه‌ها وابسته شدند و نیازهای کاذب پدید آمد و ماشین زدگی و اختلاف فرهنگی و فرد گرایی و صدها تحول دیگر پدید آمد. با ظهور تحولات الکترونیک نیز تمدن جدید فنی شکل گرفت که غیر صنعتی است و همراه خود هزاران تحول مشابه داشته است. اقتصاد نامرئی جدید، جامعه فرا بازاری، عصیان فرهنگی، انرژی‌های

تشخیص الگوهای در تولید محتوا

حجم بزرگی از داده ها در ارزش ها و باورها و رسوم و رفتارهای فردی و جمعی انسان ها بصورت آشکار و پنهان قابل مشاهده است . مطالعه تولیدات در فضای مجازی نیازمند بررسی داده ها و اطلاعات فرهنگی جامعه آماری مورد نظر است ، بطوریکه با بررسی آنها می توان حقایق و روابط بین داده ها را کشف نمود و آنها را بصورت الگوهای پایدار و غیر پایدار تشخیص و تعمیم داد. کشف الگوهای فرهنگی معنی دار در یک وب سایت می تواند به پیش بینی رفتارهای جمعی آینده کمک نماید.

بدون تردید مراحل این بررسی شامل شناسایی و تعریف موضوع یا مسئله، انتخاب منابع، جمع آوری داده ها، حذف داده های مغوش، استخراج الگوها، آزمایش، تفسیر و ارزیابی ، گزارش ،پیش بینی، بکارگیری نتایج و بازنگری است.

فضای مجازی یک حوزه میان رشته ای است و نیازمند پایگاه داده در بخش های مختلف کشور است. بهره گیری از آمارها و داده های متعدد فرهنگی و غیر فرهنگی موجب می شود با حجم بزرگی در پایگاه داده روبرو باشیم.

دسته بندی و خوشه بندی و یافتن توالی ها و تکرارها اهمیت فراوان دارد.

مردم بطور معمول داده های زندگی معمول خود را برای مدتی ذخیره می سازند و بسیاری از سازمان ها نیز داده های زیادی را بصورت روزمره جمع آوری می نمایند. بررسی داده ها، فرصت های فراوانی برای عملکرد بهتر ما را فراهم می آورند.

بسیاری از داده ها پس از مدتی از بین می رود و مورد استفاده قرار نمی گیرد و یا هرگز مشاهده و تحلیل نمی شود.

در زندگی روزمره مردم از روش های سنتی برای تحلیل ابتدایی داده های شخصی زندگی شان استفاده می کنند و بسیاری از وب سایت ها نیز داده را بصورت ساده و ابتدایی گزارش می نمایند.

با انتخاب صحیح متغیر ها و تعداد آنها ، داده ها نیز کم و زیاد می شود.

از آنجا که روابط بین متغیر ها و روابط بین داده ها پیچیده و گستردۀ است با استی الگوریتم های موثر را تدوین و بکارگرفت.

در مرحله آماده سازی داده ها با استی ورودی های مناسب را تشخیص داد و انتخاب کرد. کدام داده ها به موضوع یا مسئله مرتبط است. این داده ها چگونه تولید می شوند؟ داده های متفرق و ناقص و مغوش و نامعتبر موجب تلف وقت و هزینه و نتایج غلط می شوند .

متغیرهای جمعیتی تولید محتوا

با این پدیده و بهره گیری فزاینده از ظرفیت‌های آن از مواردی است که نظام برنامه ریزی رسانه باید آن مدیریت نماید.

فضای مجازی با سرعتی شگفت انگیز مخاطبان گستردۀ ای را تحت پوشش قرار داده و از نظر متغیرهای جمعیتی مانند سن، جنس، تحصیلات، شغل، مذهب، محل زندگی و زمینه‌های فرهنگی و قومی پراستقبال‌ترین فضای ارتباطی محسوب می‌شود. جلب و جذب احساسات و شرایط دسترسی و بی‌واسطه بودن رویدادها و امکانات فضای مجازی پیچیدگی و قدرت انتقال اطلاعات شرایط کم نظری را برای رشد فراهم ساخته است. در قرون حاضر ارتباطات از حالت محدود به حالت جامع تری درآمده و فرد با فرد و فرد با جموعه و جموعه با فرد و جموعه با جموعه در سطح بین المللی و جهانی ارتباط برقرار می‌کنند. در چنین وضعیت ارتباطی؛ استراتژی رسانه‌ای کشور اقتضاء می‌کند برای حضور فعال و اثر بخش در جامعه داخلی و خارجی؛ نسبت به خط مشی گذاری و تنظیم راهکارهای اساسی اقدام شود. در این شرایط سازماندهی و مدیریت بر تولید؛ تامین؛ توزیع؛ تبدیل و ارتقاء محتواهای فضای مجازی و تکمیل چرخه ارتباطی و اطلاع رسانی، امری لازم و ضروری است. اصولی که در سازماندهی رسانه‌ها در فضای مجازی و تکمیل چرخه ارتباطی، نقش محوری دارد عبارتند از:

- اصل ذخیره اطلاعات

- اصل تولید محتوا

- اصل بومی کردن و باز تولید دانش

- اصل گرینش هدفمند

- اصل مشارکت مردم و حضور فعالانه مخاطب

- اصل توجه به زنجیره ارزشی رسانه‌های نوین

- اصل استفاده از پلتفرم‌های مختلف

در محیط جدید، رسانه‌های نوین همراه با رسانه‌های سنتی، فعالیت مشترک

رسانه‌های اجتماعی عنوانی است که در سال‌های اخیر به مجموعه سایت‌ها و ابزارهایی اطلاق می‌شود که در فضای ایجاد شده به وسیله رسانه‌های نوین از قبیل شبکه‌های ارتباطی، اینترنت و تلفن‌های همراه، متولد شده‌اند و رشد پیدا کرده‌اند (social media). مهمترین ویژگی‌های ارتباطات نوین به مواردی می‌توان اشاره کرد:

* رضامندی مخاطب

* سرگرم شدن

* تجربه مشترک با دیگران

* ارضای کنجکاوی و آگاه شدن

* احساس همدلی با دیگران

* کسب هویت

* کسب اطلاعات درباره جهان

* گسترش ارزش‌های اخلاقی، روحی و فرهنگی

* تعدد و گوناگونی محتوا

* تعاملی بودن

* توانایی غلبه بر زمان و مکان

* کنش پذیری

علاوه بر این رسانه‌ها هویت ساز هستند و گروه‌های ذینفع در جریان کار و فعالیت رسانه‌ها حضور موثر دارند. در شرایط جدید توانمندسازی مصرف‌کنندگان رسانه‌ها در درجه اول اهمیت قرار گرفته است چرا که مخاطبین یا کاربران بیشترین آزادی را در انتخاب رسانه مورد اعتماد خود خواهند داشت. شبکه اینترنت صدها میلیون انسان را در «جامعه‌های مجازی» به تبادل اندیشه و فکر فرا خوانده است. بر خلاف سابق که ارتباط جمعی، انتقال اطلاعات برای گروه نامحدودی از مردم و پیام‌گیران ناآشنا، وپراکنده انجام می‌شد،

ارتباطات مسیر بندی

شده و دقیق و بصورت

هویت یابی شده عمل

می‌نماید. انتخاب

نگرش فعال و کسب

آمادگی برای تعامل مؤثر

تغییر خطوط هویتی

سازمان اجتماعی و معنایی و جغرافیایی تولید محتوا

تقسیمات جغرافیایی محدوده‌ها و مرزهای سرزمینی را مشخص می‌نماید و مرز حوزه‌های تمدنی توسط خطوط هویتی جوامع تعیین می‌شود. حوزه‌های تمدنی نیز بصورت دست نخوردهای قابل تفکیک و شناسایی هستند. فرهنگ مهم ترین عنصری است که مرزبندی حوزه‌های تمدنی را بصورت خطوط هویتی جوامع روشن می‌سازد. شیوه زندگی مردمان یک سرزمین از طریق باورها، اعتقادات، رسوم، آگاهی‌ها، هنگارها و رفتارها و فنون و ابزارهای آنها از دیگران قابل تفکیک و شناسایی است و می‌تواند عنصر مقاومت پذیری در مقابل نفوذ دیگر فرهنگ‌ها به شمار آید. راه‌های ارتباط تمدنی با همان شبکه‌های ارتباطی و رسانه‌ای بتدریج مرزبندی و خطوط هویتی جوامع را تغییر داده است و قدرت در حوزه‌های تمدنی با تغییر خطوط هویتی تغییر می‌کند. قبل از شکستن مرزهای هویتی تداخل قدرت در حوزه‌های تمدنی بیش از گذشته انجام می‌شود. در مقابل تغییرات در مرزهای طبیعی سرزمینی و مرزها و خطوط هویتی تمدن‌ها، کشورها کوشش می‌کنند دیواره بندی‌ها و تقسیمات اداری و تاریخی را پررنگ نمایند و استناد به تاریخ و گذشته برای تفکیک سرزمینی و تمدنی انجام می‌شود غافل از اینکه با عبور از دیواره بندی‌های طبیعی و شکستن مرزهای هویتی، تداخل قدرت در هر دو حوزه به نفع دارندگان متابع تمدنی روز به روز افزون‌تر شده و جغرافیای فرهنگی آخرین مرز حوزه‌های تمدنی و سرزمین خواهد بود.

پدیده شبکه‌ای شدن جوامع از طریق شکل گیری شبکه‌های ارتباطی به جغرافیای فرهنگی کمک می‌نماید تا حوزه‌های فرهنگی بتوانند ضمن تشخیص مرزهای فرهنگی و هویتی، خود را از دیگر هویت‌ها متمایز و حوزه سرزمینی تأثیرگذار خود را آشکار نمایند. شبکه‌های اجتماعی در هر یک از حوزه‌های فرهنگی، مرزهای سرزمینی و هویتی را تعریف می‌نمایند و در صورت بهره گیری منابع موجود در این محدوده‌ها و جریان سازی آنها قدرت و توانایی این حوزه‌های فرهنگی آشکارتر می‌شود.

مرزهای سرزمینی و هویتی جوامع به مرزهای شبکه‌های ارتباطی تقلیل یافته است و حضور فعال در شبکه‌های ارتباطی، دنیا را به دو دسته کلی دارندگان فضا و شبکه‌های ارتباطی و بازماندگان

ارتباطی را بعده دارند و می‌توانند نظم تعریف شده جدید را به اجرا گذارند. رسانه‌های قبلی، ارتباط با مخاطبان عمومی به روش‌های موفق قبلی را دنبال می‌کنند و رسانه‌های نوین بجای داشتن مخاطبان گسترده به سمت مخاطبان شناخته شده فردی و گروهی در شبکه‌های تعاملی خواهند رفت. شبکه سازی مخاطبان از طریق شناخت هویتی و سنجش افکار و آراء و نیازمندی و جذب علاقه‌صورت می‌گیرد.

نصر شبکه‌های مجازی و ارتباطی بین افراد و گروهها و ارتباطات سازماندهی شده، ذخیره اطلاعات و ایجاد سرعت در تعاملات محلی، منطقه‌ای، و بین المللی.

حضور تولید کنندگان خصوصی گسترده و متنوع و تولید انبوه و متنوع کالاهای فرهنگی و وجود رسانه‌های ارتباطی متکثر بیش از پیش اهمیت می‌یابند. در شبکه‌های تعاملی مخاطبان در تولید و ذخیره سازی اطلاعات، انتخاب و گزینش اطلاعات مشارکت دارند. مشارکت مردم به معنای خنثی بودن رسانه‌های نوین نیست بلکه پیام‌های رسانه‌ای به روش‌های جدید، پردازش و در محیط رسانه‌ای تعاملی منتشر می‌شود.

رسانه‌های نوین بر بستر تعامل با مخاطبان و بر بستر فراهم آوردن محیطی رسانه‌ای فعالیت خواهند کرد. رسانه‌های نوین نقش تکمیل کننده ارتباطات و یا ارتباط مکمل را بعده دارند.

فاصله ارتباط مستقیم دارد. هر چه فاصله دورتر باشد نیازمند کار بیشتر و کار بیشتر نیازمند نیرو و زمان بیشتر خواهد بود. بدین ترتیب مفهوم قدرت آشکار می‌گردد. بشر اگر بتواند نیرو و کار مناسب را با صرف انرژی کمتر و در فرصت زمان کوتاه تری انجام دهد دارای قدرت بیشتری خواهد بود در نتیجه قدرت با زمان و سرعت و مسافت و حرکت و نور به نوعی مرتبط و قابل تحلیل است و در هر موقعیتی با یکی از این کمیت‌ها یا همه آنها مشاهده شده و قابل ارزیابی و تبیین می‌باشد.

قدرت خداوند متعال بدین دلیل قدرت حقیقی و برتر است که اراده خداوند در کمترین کسری از زمان از اراده به عمل تبدیل می‌شود (کن فیکون). فناوری‌های نو، محیطی فراهم آورده‌اند که تقریباً در کوتاه مدت می‌توان کارها را بسیار سریع‌تر و آسان‌تر از پیش انجام داد. فضای مجازی مانند دستگاهی ویژه است که انرژی ذخیره شده در اطلاعات و مشارکت افراد در این میدان را به کار و نیرو تبدیل می‌نماید و فرصت‌های جدیدی را در پیش روی افراد قرار می‌دهد. به اندازه تحرک ایجاد شده در این میدان دانش ذخیره شده و افراد مشارکت کننده در این فضا دارای انرژی جنبشی می‌شوند و بصورت انرژی حرکتی بروز می‌یابد. گسترش فضای مجازی و تحرک بیشتر آن، انرژی جنبشی بیشتری را بدنبال دارد از آنجا که فاصله‌ها در فضای مجازی کوتاه شده است؛ جابجایی اطلاعات در آن به نیروی کمتری نیاز دارد و صرف نیروی کمتر در فاصله بیشتر و در مدت زمان کمتر در این فضا شتابی کم نظیر را فراهم می‌آورد. بدین ترتیب ما با صرف نیروی کمتری توانسته ایم کار بیشتری انجام دهیم و این توانایی جدید یا قدرت جدید بشر در فضای مجازی است که توانسته است انرژی جدیدی بنام انرژی مجازی را کشف و در این فضا بکارگیرد. به این ترتیب ما دارای واحدهای خیلی بزرگ کمتر از ثانیه هستیم و قدرت در فضای مجازی به معنای توانایی انجام کار و حرکت‌های بزرگ در واحدهای کمتر از ثانیه و یا توانایی انجام کار در واحدهای بزرگ کمتر از ثانیه تعریف خواهد شد. قدرت از طریق سازماندهی و مهار نیروها و انرژی‌ها و رها سازی نیروها و به جریان انداختن آنها در راستای اهداف تعیین شده عمل می‌نماید و انجام این فرایند موجب توسعه و پیشرفت بشر می‌شود. سازماندهی به معنای طراحی سیستمی از اجزاء و ترکیبی از نیروها و عملکرد آنها در یک فرایند و توجه به اصول معین است. سازماندهی موجب پدید آمدن فرصت‌های جدیدی پیشرفت بشر می‌شود و می‌تواند تعبیر دیگری از توسعه اجتماعی باشد. در توسعه اجتماعی شاهد بوده ایم که تمرکز و انبیاشت جمعیت و منابع به کمک برنامه ریزی و به جریان انداختن توانمندی‌ها چگونه موجب رشد و پیشرفت جوامع شده است.

از فضای ارتباطی تبدیل کرده است. در فضای جدید تکنولوژی و فن آوری‌های رایانه‌ای و الکترونیک و فضای مجازی بستر جریان ساز، شبکه‌های ارتباطی هستند و دارندگان فناوری‌ها آرایش شبکه‌های اجتماعی را به سمت منافع حداکثری خود و عبور از مرزهای طبیعی و هویتی تنظیم کرده اند؛ اما حوزه‌های فرهنگی بدلیل عدم دسترسی به زیرساخت‌های تکنولوژیک مجبورند در زمین بازی طراحی شده توسط قدرتمندان؛ در این فضا بازی کنند و بتدریج نتیجه بازی برای آنها باخت خواهد بود. اگر در این فضا وارد نشوند از فرصت‌های مرزبندی هویتی غافل خواهد ماند و اگر وارد شوند مرزهای هویتی به نفع دارندگان فضا طراحی شده است و در دراز مدت مجبورند به سمت تقویت فناوری‌های زیرساختی خود حرکت نمایند و یا تسليمی جریان‌های طراحی شده قدرتمندان در این فضا شوند. در شرایط جدید فضای حیاتی و قدرتمند جهان بر بستر فن آوری‌های نوین و توسعه شبکه‌های ارتباطی در فضای مجازی قرار گرفته است و نیروی این فضای جدید از منابع تمدنی، زیرساخت فنی، هویت و محتوا یا فرهنگ و از نهادسازی و شبکه بندی و تشكیلات و سازماندهی برای جریان سازی در این فضا تشکیل می‌شود. هر ملت و مردمی که بتوانند هویت و محتوای فرهنگی خویش را بر روی این زیرساخت‌ها سازماندهی و به جریان اندارند به همان نسبت می‌توانند دارای قدرت مدرن باشند.

در نظریه قدرت هرگونه تجمع عناصر گوناگون، موجب پتانسیل یاتولید انباشت و ذخیره‌ای خواهد بود که در صورت جریان یابی به قدرت تبدیل می‌شود. در این راستا همانگونه که تجمع مردم یا جماعتی می‌تواند پتانسیلی برای کسب قدرت باشد، تجمع محتوا و یا تجمع امکانات زیرساخت فنی و تجمع متخصصین و تجمع سرویس و خدمات بر بستر فضای مجازی نیز پتانسیلی برای کسب قدرت محسوب می‌شود. تراکم امکانات فنی در بستر فضای مجازی جهان نشان میدهد که اکثر امکانات فنی و زیرساخت‌های متخصصین؛ محتوا و سایت‌ها و پرتابل‌های موجود در فضای مجازی به حوزه تمدن غربی متکی است و بنابراین پتانسیل در این حوزه به نفع کسب قدرت در حوزه تمدنی غرب خواهد بود. قدرت مدرن در فضای جدید ارتباطی است نتیجه فعالیت در سه سطح فناوری، هویت سازی (ارائه محتوا و شناخت هویتی) و نهادسازی (سازماندهی و تشكل) است. اساس کار بر تمرکز زدایی و مشارکت صد در صد مردم قرارداده اند اما سیستم پردازش مرکزی جریان اصلی و کسب قدرت را از نتایج مشارکت همگان هدایت می‌نماید. در طول دهه‌های گوناگون مفهوم قدرت تغییرات زیادی داشته است و فرایندهای نفوذ و دستیابی به قدرت توسعه یافته است. به میزانی که ما از انرژی در واحد زمان استفاده می‌کنیم دارای قدرت یا توان بیشتری خواهیم بود. انرژی با نیرو و مدت زمان انجام کار و

منابع محتوا

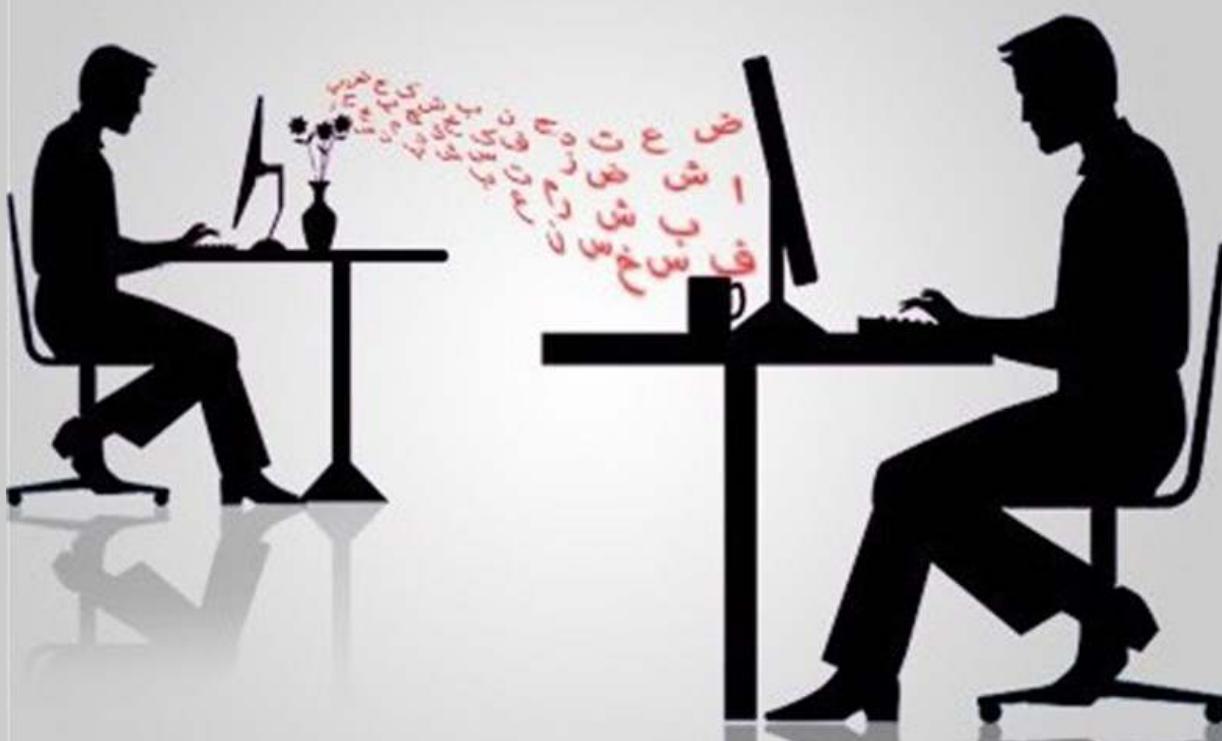
فضای مجازی بر پایه کشف تضادها و تمایزها و تفاوت‌ها و مدیریت آنها بنا شده است. اولین تضاد در این فضا تضاد بین نخبگان جوامع و عوام است. بخش بزرگی از استفاده کنندگان از شبکه‌های ارتباطی عوام هستند. شناخت نخبگان در این فضا و مدیریت افکار آنها نیازمند برنامه ریزی است. نخبگان در فضای مجازی در واقع همان تولید کنندگان محتوا هستند. هنرمندان، شعراء، نویسندها، مولفین و دست اندکاران تولید آثار فرهنگی و هنری و محققان علمی، اندیشمندان و تولید کنندگان و انتشار دهندها علم و دانش و نمونه‌های آن، در این میدان؛ نخبگان دارای اولویت نسبت به دیگران هستند. چرا که نخبگان خود بزرگترین مصرف کننده محتوا هستند و برای تولید به مصرف نیازمند هستند. اما اگر در ساخت فضای جدید نخبگان در تولید و مصرف محتوا مشارکت داشته باشند آیا سهم عوام فقط مصرف خواهد بود؟

در این فضا هر فردی به اقتضای توانایی خویش می‌تواند تولید کننده و مصرف کننده باشد. اثبات موجودیت وارداتی نیازها دو عامل مهم فردی برای مشارکت با این سیستم است و عوام نیز بدلیل ظرفیت فراوان این سیستم؛ در تأمین نفع فردی و خصوصی و نفع عمومی با کلیت آن مشکل نخواهد داشت. داده‌ها و اطلاعات تولید شده توسط عوام نیز در صورت تجمعی و تراکم می‌تواند در تولید محتوا موثر باشد. تشخیص تضادها و تمایزها و تفاوت‌ها بین محتوای تولید شده و محتوای مصرف شده به نوعی دیگر از محتوای تولید شده در این فضا منجر می‌شود و تحلیل این اطلاعات نیز نوع چهارمی از محتوا در فضای مجازی است.

در رسانه‌های نوین کلیه دارایی‌های محتوایی قابل مدیریت و برنامه ریزی و بازتولید است. از سوی دیگر بنظر می‌رسد رسانه‌های نوین دسترسی به محتوا را افزایش می‌دهد و این دسترسی ممکن است ارزش محتوا را کاهش دهد. در گذشته انحصار منابع و کالاهای کمیاب یکی از ترفندهای قدرتمندان برای حفظ و افزایش قدرتشان بوده است.

کمیابی با موضوع قدرت ارتباط مستقیم دارد. کالاهای و منابع کمیاب ذی قیمت ترند و مالکیت و دارایی آنها موجب کسب قدرت می‌شود. نظریه کمیابی در اقتصاد ریشه دارد و اقتصاد؛ دانش بهره‌گیری مناسب از منابع کمیاب تعریف شده است. آیا رسانه‌های نوین برای داشتن اقتصاد روان باستی بر منابع محتوایی کمیاب تکیه کنند؟

نمونه این تفکر را می‌توانیم در برخی خبرنگاران یا سردبیران خبر رسانه‌ها پیدا کنیم که هنوز ارزش خبر را به ویژگی منحصر بفرد و دست اول خبر اختصاص می‌دهند و همواره بدنیال اخبار منتشر نشده هستند تا بتوانند خودشان اولین گروهی باشند که خبر کمیاب را انتشار می‌دهند. آیا با وجود رسانه‌های گسترده کنونی می‌توان خبر دست اول و منحصر به فرد را عامل موفقیت صرف رسانه دانست؟

و شبکه‌های ارتباطی با انحصار اخبار و مطالب صحیح این کمیابی را ایجاد و آن را مدیریت و از طریق تولید و عرضه اطلاعات کاذب آن را جبران می‌نمایند.

برنامه پیشرفت‌های فنی نوین بر اساس نظام تولید مبتنی بر مالکیت خصوصی طراحی شده است که هر شخص مالک دارایی خویش است و به همان گونه که مایل است در راستای منافع خود از آن استفاده می‌نماید. این امر موجب مشارکت موسسات و افراد در بخش خصوصی برای حضور در این فضا و استفاده از منافع اقتصادی آن خواهد شد و مانند هرگونه فعالیت اقتصادی در سطح کلان نیازمند جلوگیری از هرج و مرچ و بی نظمی اقتصادی است که توسط دارندگان فضا نظارت و کنترل می‌شود.

در شبکه‌های ارتباطی، فرصت کسب اطلاعات در مورد کمیابی‌ها بیش از گذشته فراهم می‌شود. از شناسایی نیروی انسانی متخصص گرفته تا انواع منابع کمیاب در این سیستم موجب افزایش توانایی مدیریت دارندگان فضا و بهره‌گیری مناسب از آنها می‌شود. ترکیب کیفی بهره گیرندگان از این فضا و شمارش ویژگی‌های آنها در حوزه سواد، سن، تخصص، سلیقه، آموزش، نگرش، جنس، مذهب، نژاد و زبان ضمن گزارش فراوانی هر یک، امکان و فهم میزان کمیابی‌ها را نیز مشخص می‌نماید. شناسایی افراد باهوش؛ نخبگان؛ هنرمندان؛ متخصصان؛ کالاها و منابع ... می‌تواند توان مدیریت فراوانی در اختیار دارندگان فضای ارتباطی قرار دهد. در نظریه کمیابی در فضای مجازی، افزایش قدرت از طریق مدیریت بر منابع کمیاب امکان پذیر می‌شود و تشخیص نیازها و نیازمندی‌ها در مورد هریک از مواد کمیاب مدیریت بر این منابع را آسان‌تر می‌نماید.

رفاه، فراغت و فرهنگ سه نیاز ثانوی دوران اخیر بزودی؛ شامل عناصر کمیاب جهان محسوب خواهد شد که برای دسترسی به آنها از طریق این سیستم هزینه‌های گزافی بر مردم جهان تحمیل خواهد شد. فهم درست این کمیابی را با مصاديق عینی آن می‌توان توضیح داد در یکصد سال گذشته در حالیکه در شبکه‌های ارتباطی خصوصاً در دهه‌های اخیر در حوزه ارتباطات نوین، فرهنگ به ظاهر در دسترس ترین مواد در اختیار بشر بوده است اما جهان تشننه معارف و فرهنگ اصیل، امکان دسترسی به حقایق فرهنگی را ندارد

تحلیل محتوا

تحلیل محتوا یک شیوه پژوهشی است که برای تشریح عینی، منظم و کمی محتوای آشکار پیام‌های ارتباطی به کار می‌رود. این شیوه ابتدا در علوم ارتباطات به کار گرفته شد و در حال حاضر در تحلیل رسانه‌ها استفاده زیادی دارد. تحلیل محتوا به اعتقاد بیشتر صاحب‌نظران روش پژوهشی است که برای بیان مفاهیم یا واژه‌های معینی در یک متن و یا مجموعه‌ای از متن‌ون استفاده می‌شود. برخی نیز آن را یک روش تجزیه و تحلیل داده‌ها می‌دانند. متن می‌تواند شامل کتاب، فصل یا فصل‌هایی از یک کتاب، نوشته‌ها، مصاحبه، گفتگو، عنوان‌ و مقالات مطبوعات و استناد تاریخی باشد. پژوهشگر با استفاده از تحلیل محتوا وجود مفهوم و ارتباط بین واژه‌ها و یا مفاهیم را تحلیل کرده و درباره پیام‌های موجود در متن، نویسنده آن، مخاطب و حتی فرهنگ و دوره زمانی اثر نتیجه گیری می‌نماید.

تحلیل محتوا هم در تحقیقات کمی و هم در تحقیقات کیفی قابل استفاده می‌باشد.

تحلیل محتوا، فرآیند تبدیل کیفیت‌ها به کمیت‌ها و سپس تبدیل همین کمیت به کیفیت است. این روش، بیش تر در روند پژوهشی، پژوهش‌های تلفیقی، بررسی تصویر واقعیت‌ها و نیز بررسی میزان انتباطی برنامه‌ها با ویژگی‌ها و ویژگی‌های ساختاری و محتوایی بکار برده می‌شود. روش تحلیل محتوا بر این فرض بنا شده است که با تحلیل پیام‌های زبانی می‌توان به کشف معانی، اولویت‌ها، نگرش ها، شبوه‌های درک و سازمان یافتنگی جهان دست یافت. این روش که در رشته‌های گوناگون علوم اجتماعی همچون ارتباطات، جامعه‌شناسی، علوم سیاسی و روان‌شناسی، کاربرد دارد، پژوهشگران نسبت به آن (به منزله روشی انعطاف‌پذیر برای تحلیل داده‌ها)، توجهی ویژه دارند. روش تحلیل محتوا، بین دو قطب عینی و ذهنی قرار می‌گیرد. به بیان دیگر، رویکرد تلفیقی تحلیل محتوا، امروزه می‌تواند کاربردی تر (از کمی گرایی یا کیفی گرایی صرف در تحلیل محتوا) باشد

انتظارات از محتوا در رویکرد جدید

است که از گذشته تاکنون تجربه کرده است. گذشته نقش اساسی در شناخت خویشن خارج باورهای ما در مورد خویشن خویش بر آینده ما و بر درک محتوا اثر دارد. فضای مجازی به روش خود اظهاری طرح واره شخصیتی و پردازش شده فرد را از خود وی اخذ می‌نماید. برای سازماندهی محتوا به سازماندهی هویتی مخاطبین نیاز دارد و می‌کوشد که مخاطب بپذیرد که رسانه ارتباطی سعی دارد برای تقویت خویشن او به وی یاری رساند. از آنجا که مخاطبین در گروههای اجتماعی در رسانه‌های نوین دسته بندی می‌شوند در اثر ارتباط با دیگران تلاش می‌کنند خصلتها و دست آوردهای آنان را ارزیابی کنند اما در همین روند دیگران بصورت مقیاسی خواهند بود که شخص کاربر با آن خود را ارزیابی می‌نماید و در باره خود به قضاوت می‌نشینند و خود را سنجش می‌نماید و هنگامیکه با عملکرد برجسته دیگران روبرو شد احتمالاً تاثیر آن بر انگاره‌های فرد موجب تغییرات بطی شخصیتی می‌شود.

پس افراد دانش خود را برای قضاؤت و ارزیابی دیگران بکار می‌گیرند و قضاؤت خودشان موجب تغییرات در خویشن خودشان می‌شود. از سوی دیگر قضاؤت دیگران نیز موجب تغییر افکار و رفتار فرد می‌شود. این روند ارائه محتوا و برداشت از آن و ارزیابی و قضاؤت فردی و ارتباط با دیگران به روندی با عنوان تنظیم خویش و خود نظم بخشی منجر می‌شود.

محتوها می‌تواند دارای معنای آشکاری یا غیر آشکاری باشد و برداشت‌های چند گانه‌ای از آن امکان پذیر است. ذهن مخاطبان یا کاربران می‌تواند به هنگام مشاهده با ذخیره حافظه وی ترکیب شده و به جنبه‌هایی از آن توجه یابد. از آنجا که رویکرد ما به محتوا با مجموعه‌ای از انتظارات اولیه همراه است، پس زمینه‌های قبلی ما بر برداشت ما از محتوا تاثیر دارد.

مخاطب کوشش می‌نماید به اطلاعاتی توجه کند که با انتظارات او سازگار باشد و محتوایی که با انتظارات ذهنی ما سازگار است ماندگارتر و به یادماندنی‌تر هستند. برخلاف آن نیز امکان پذیر است. تحقیقات زیادی انجام شده است که دانشمندان بدانند که کدام بخش‌هایی از اطلاعات بهتر در ذهن ما یادآوری و ماندنی می‌شوند. معنا بخشیدن به اطلاعات کسب شده و سازمان دهی ذهن برای مرتبط ساختن اطلاعات با یکدیگر در رسانه‌های نوین از اهمیت فراوانی برخوردار است. در رسانه‌ها محتوا می‌تواند سوء گیرانه و یا غیر سوء گیرانه منتشر شود و تحت تاثیر انتظارات مخاطب و بازخوانی حافظه معانی موردنظر از آن استنبط شود.

در رسانه‌های نوین انتظارات از محتوا یعنی پس زمینه‌های ذهنی مخاطب یا کاربر اهمیت بیشتری دارد و در صورتی که رسانه از پس زمینه و انتظارات مخاطب اطلاع داشته باشد می‌تواند محتوای مورد نظر را به نحوی به دست مخاطب برساند که با پس زمینه و انتظارات مخاطب همخوانی داشته باشد و ماندنی‌تر باشد. در طول مدت زمان ارتباط با رسانه امکان تغییر و بازسازی وضعیت ذهنی مخاطب بتدريج فراهم می‌شود. از این نکته نبایستی غفلت کرد که نگرش‌های ذهنی مخاطب در گذر زمان تغییر می‌يابد. در حالیکه مخاطب می‌پندارد که نگرش‌های قبلی با نگرش‌های فعلی شبیه هستند. به همین دلیل موضوع ثبات دیدگاه مخاطبین را با کمی تردید باستی نگریست.

عدم ثباتی که خود از آن اطلاع ندارد و بگونه‌ای جداگانه آن را تحلیل و اغراق می‌نماید. در نتیجه وضعیت ذهنی مخاطب به هنگام روبرو شدن با محتوا بر نتیجه گیری و پردازش او تاثیر می‌گذارد. گاهی اوقات نیز تمایلات و احساسات صاحبان رسانه بر فرایندهای ذهنی آنان اثر می‌گذارد و منجر به سوء گیری محتوای ارائه شده می‌شود. دستگاه ذهنی مخاطبین همیشه آگاهی جو نیست و در کسب نتیجه عمل نگر است و انگیزه‌ها و عواطف ما برای رسیدن به اهداف بر قضاوت‌های ما موثر می‌باشد. در رسانه‌های نوین با شناخت دقیق‌تر از کاربران می‌توان قضاؤت‌های آنان را تحت تاثیر تجربه‌های قبلی و نگرش‌ها و باورهای آنان قرارداد.

نتیجه اینکه بیشتر از اینکه محتوا تاثیر گذار باشد فرایند تاثیر گذاری و تحلیل محتوا اهمیت دارد. در رسانه‌های نوین تکیه بر فرایند تاثیر گذاری محتوا بر اساس شناخت مخاطبین است. توانایی فضای مجازی شناخت مخاطب بر اساس معرفی خویشن است (self). خویشن هر کس مجموعه‌ای از افکار و احساس‌ها و تمایلات و رفتارها و شرایطی

User-Generated Content

در الگوی جدید ارتباط با مخاطبین برای تولید کاربر محور در (سازهای نوین عوامل گوناگونی نقش اساسی دارند شامل:

- ۱ - پلتفرم
- ۲ - سازمان اجتماعی (انواع گوناگون دارد مانند ویکی پدیا - سکندرلایف - کراگزیست)
- ۳ - سازمان معنایی (جهت دهی محتوایی و معنا بخشی به آن و فضای معنایی انتشار - سازگاری محتوا با برنده و اهداف و سازمان)
- ۴ - سازمان جغرافیایی (جغرافیایی فرهنگی و سنجش تراکم نیروهای فعال و هویت‌ها و انگیزه‌ها)
- ۵ - حلقه‌های واسط (تولید کنندگان نیمه حرفه‌ای و حرفه‌ای و سازمان‌ها و موسسات و سفارش گیرندگان)
- ۶ - عوامل سازمانی (نهادینه کردن تولید محتوا با شرکت اعضاء سازمان و استخدام کارشناسان تولید محتوا و آموزش عوامل)
- ۷ - منابع و برنامه‌های تشویقی (استفاده و تامین منابع و تنظیم برنامه‌های حمایتی و تشویقی برای تولید این نوع محتوا)
- ۸ - سامانه مدیریت محتوا (امکان جستجو و آنالیز اطلاعات و تایید و انتشار و ویرایش)
- ۹ - تکنیک‌ها و فرایندهای تولید محتوا (شیوه‌ها و روش‌های تولید اقتضایی برای دسته‌های مخاطبین و آموزش و حمایت نرم افزاری)
- ۱۰ - مخاطب سازی (تغییر تفکر سنتی تولید و انتشار محتوا و توجه به انگیزه‌ها و نیازها و هویت‌ها)
- ۱۱ - بازاریابی محتوا (جستجو در تولیدات قبلی و فعلی و بازیابی محتوا و تنظیم بازار محتوا)
- ۱۲ - ایجاد خط تولید محتوا (تنظیم مراحل از خط شروع جریان تولید تا نتیجه‌گیری)

ماهnamه جلا :: نیاز اندیشه (۹)

مهات های نوین برای جهان دهان تهول

شبکه های ارتباطی، ضمن تشخیص مرزه های فرهنگی و هویتی، حوزه تأثیرگذار خود را آشکارتر نموده است. شبکه های اجتماعی در هر یک از حوزه های فرهنگی، مرزه های سرزمینی و هویتی را تعریف می نمایند و در صورت بهره گیری منابع موجود در این محدوده ها و جریان سازی آنها قدرت و توانایی حوزه های فرهنگی آشکارتر می شود.

در شرایط جدید فضای قدرت جهانی بر بستر تولید و توزیع محتوا و توسعه شبکه های ارتباطی در فضای مجازی قرار گرفته است و نیروی این فضای جدید از منابع تمدنی، زیرساخت فنی، هویت و محتوا و فرهنگ و از نهادسازی و شبکه بندی و تشکیلات و سازماندهی برای جریان سازی در این فضا تشکیل می شود. هر ملتی که بتوانند هویت و محتوای فرهنگی خویش را بر روی زیرساخت رسانه های نوین سازماندهی و به جریان انداختن توامندی ها نسبت می تواند دارای قدرت افزوده باشد.

آمادگی جوامع در شناخت و دسترسی به منابع پتانسیل و سازماندهی زیرساخت ها و طراحی و آماده سازی آنها برای پردازش و به حرکت درآوردن منابع و افزایش مبادله اطلاعات و توانایی ذهنی سازی و هم سو کردن افراد اجتماع موجب پدید آمدن تحولات و کسب و بازیابی توانایی ها می شود. قدرت عرصه ای جدا از زندگی روزمره نمی باشد و تمام فعالیت های روزانه مردم جز با بهره گیری از قدرت امکان پذیر نمی باشد. برای آنها که جز هدف مادی و غرض دنیایی هیچ غایتی وجود ندارد، داشتن قدرت در راستای تأمین اهداف مادی شان است و هدف آنها از داشتن قدرت رسیدن به بیشترین خواسته های مادی است. پس آنها هدف و غایتی که دنبال می کنند رسیدن به همان فایده و اثر و بهره دنیایی آن است.

برای متوازن یا متعادل نگهداشتن فضای ارتباطی ، قدرت های ناچیز مردمی و قدرت مراکز مردمی هم جهت نگهداشته می شوند و بدین منظور لازم است مردم و مراکز قدرت مردمی و صاحبان رسانه؛ در فضای نوین ارتباطی مشارکت و هم افزایی داشته باشد و اطلاعات مورد نیاز مردم از طریق شبکه های ارتباطی به آنها منتقل و اطلاعات آنها دریافت و پردازش شود.

تمرکز اصلی بر اعتقادات و باورها و ارزش های مشترک بین افراد است و همنوا شدن افراد و مشارکت در تولید محتوا در فضای نوین ارتباطی شرط لازم فعالیت رسانه ای و فرهنگی است. انتقال محتوای چند رسانه ای و کانال های رادیویی و تلویزیونی و خدمات دیداری و شنیداری، نیازمند شبکه های با توانایی ارائه ظرفیت بالای محتوا است. سبک زندگی در رسانه ها و بویژه در رسانه های نوین به مجموعه بهم پیوسته ای از ویژگی های فرهنگی مرتبط است که در منابع معرفتی وجود دارد و فرایند معنا سازی این ویژگی ها به نوعی هویت فردی و جمعی منتهی می گردد.

منابع معرفتی در رسانه های نوین، داده های اطلاعاتی جهان

برای دستیابی به تولید کاربر محور به سازماندهی نیاز است. سازماندهی به معنای طراحی سیستمی از اجزاء و ترکیبی از نیروها و عملکرد آنها در یک فرایند و توجه به اصول معین است. سازماندهی موجب پدید آمدن فرصت های جدیدی پیشرفت بشر می شود و می تواند تعبیر دیگری از توسعه اجتماعی باشد. در توسعه اجتماعی شاهد بوده ایم که تمرکز و انبساط جمعیت و منابع به کمک برنامه ریزی و به جریان انداختن توامندی ها چگونه موجب رشد و پیشرفت جوامع شده است.

سازماندهی بشر در چند مرحله قابل تفکیک است. مرحله شناخت، مرحله کشف منابع، مرحله طراحی و تأمین زیرساخت ها، مرحله ذهن سازی و هم سو سازی و مبادله اطلاعات و مرحله عرضه و نتیجه گیری. بکارگیری فن آوری در این فرایند موجب تسهیل و اشاعه و افزایش شتاب و سرعت تحولات می شود.

شبکه های ارتباطی به سراغ بهره گیری از حوزه فنون، نهادها، فرهنگ رفته اند . در حوزه فنون از موضوع دستیابی به آتش و فلز و چرخ تا مراحل انقلاب کشاورزی و انقلاب صنعتی و سپس انقلاب الکترونیک و تا پیشرفت های ارتباطی امروزی محتوا وجود دارد. در حوزه نهادهای بشری از کخدایی و قبیله تا فرماندهی و پادشاهی و تشکیل دولتها و سازماندهی اجتماعی و تشکل های اداری تا موسسات و مجامع بین المللی و حقوق و اداره نظام جهانی محتوای قابل بازیابی و تحلیل وجود دارد و در حوزه فرهنگ نیز از فرهنگ قبیله ای و قومی و خرد فرهنگ های تا فرهنگ های دینی و فرهنگ های جهان وطنی و فرهنگ جهانی محتواهای قابل طرح و دستیابی دیده می شود.

هر یک از شبکه های ارتباطی به میزان بهره گیری از این عناصر و نمونه های آن بر توانایی خویش می افزاید. رسانه های نوین بدليل فرامنطقه ای بودن و قابلیت عبور از مرزه های جغرافیایی، کاربران را بصورت شهروندان فضای مجازی شناسایی می نمایند. هر فردی که به شبکه ارتباطی رسانه های نوین می پیوندد شهر وندی، دارای هویت گروهی یا خرد فرهنگ است که سرویس ها و خدماتی در اختیار او قرار می گیرد. انسان ها براساس خود اظهاری به معرفی خودشان می پردازند و محوریت براساس پاسخگویی به نیازها از طریق سرویس دهی و خدمات رسانی است، ویژگی این نظام ارتباطی، آشکار بودن و عرضه کردن کلیه افکار و آراء خود یا گروه ها و سازمان ها در آن است تا آنجا که هرگونه تغییرات ارزشی جایجایی اطلاعات و هرگونه اعمال و رفتاری توسط صاحبان این نظام قابل ثبت، نظارت و کنترل می باشد.

خدمات دهی این نظام موجب استقبال عموم از آن شده و دسترسی به اطلاعات کاربران امکان مدیریت گسترده را برای صاحبان آن بوجود آورده است. به همین دلیل قدرت مردم شناختی یا هویت سازی در فضای نوین ارتباطی، قدرتی قابل توجه است . پدیده شبکه های شدن جوامع از طریق شکل گیری

آگاهی و نحوه تفکر و احساس و رفتار مردم می‌گشاید و بدون اطلاع از سلطه‌ای که به آنان اعمال می‌شود از تولیدات صنعت فرهنگ استقبال کرده و مصرف روزافزون می‌یابند.

مصرف انبوه کالاهای فرهنگی توده که ذوق و سلیقه و فکر را تعالی نمی‌بخشد بلکه با رویاهای موهوم آنها را سرگرم می‌سازد ماشین بزرگ تولید سرمایه داری را به کار می‌اندازد. صنعت تبلیغات رشد گستردۀ می‌یابد و مردم تشویق به مصرف و خرید کالا می‌شوند و بتدریج سبک‌های زندگی می‌یابند که بدست سرمایه داری اداره می‌شود. انتقاد اینگونه نظریه‌ها به فن آوری نیست بلکه به شیوه بکار گرفتن فن آوری در خدمت سرمایه داری است. در پی آن نظریه پردازان اجتماعی مدرن نیز مدرنیته را ماند یک تریلی نیروی عظیمی دانستند که بی آنکه بتوان جلو آن را گرفت بی اعتنا به دیگران پیش می‌رود. این تریلی برای آنان که بر آن سوار هستند منافع و امتیازات زیادی دارد اما خطرات بزرگ نیز برای دیگران می‌آفیند. حداقل آن اضطراب دائمی مردمی است که به اداره کنندگان تریلی می‌اندیشنند و ممکن است هر لحظه کنترل تریلی را از دست بدهند. نظریه‌های کلان پست مدرن نیز کوشش کرد جامعه پسا صنعتی را تعریف نماید. جوامعی که مشخصه آن تدارک خدمات است و نه کالا. کارها صورت حرفه‌ای گرفته و دانش نظری تولید و کنترل فن آوری‌های جدید را بعده دارد. در جامعه پسا صنعتی سه قلمرو ساختار اجتماعی، سیاست و فرهنگ دچار تغییرات اساسی می‌شوند. خدمات افزایش یافته تزلزل و تردید محصول مدرنیته است و نظریه‌های پست مدرن تلاش می‌کنند امکان چیره شدن بر آن را فراهم نمایند اما نمی‌توانند این تزلزل و تردید و مشکلات جوامع مدرن و پسا صنعتی را حل نمایند. در جهان پست مدرن زمان و سرعت اهمیت یافته است. سرعت انتقال دانش و اطلاعات مکان‌ها را در نورددیده و دنیای جدیدی را شکل داده است. فن آوری‌های پیشرفت‌هه و سطه میان ما و دیگران شده اند و نقش اصلی را در مشاهده و فهم و ارتباط با جهان بدست گرفته اند و با گسترش عملکردها مناسبات و آگاهی‌ها زندگی اجتماعی را شکل جهانی بخشیده اند.

عنصر فن آوری نوین ارتباطی و سرعت و شتاب حاصل از آن نیز در این الگو از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این تحولات بستر یا فضایی از جریان جایجایی اطلاعات و تغییرات هویتی و فرهنگی و بازارهای اقتصادی جهانی را رقم می‌زنند. عنصر دیگر این الگو تشکیل شبکه‌های مجازی و ارتباطی بین افراد و گروه هاست که بدون هیچ گونه اصطکاک مخابراتی پیام‌ها در آن جریان دارد و ارتباطات سازماندهی شده را فراهم می‌ورد. ترکیبی از ماشین‌ها و انسان‌ها که بدون وقفه عمل می‌کند.

هستند که با عنوان ابرداده‌های جهانی در اختیار کاربران قرار می‌گیرد. به میزانی که کاربران بعنوان فاعل شناساً از داده‌های ابرجهانی استفاده می‌کنند هویت‌های متنوع و دل مشغولی‌هایی می‌یابند که با عنوان سبک زندگی از آن یاد می‌شود. در هم رفتگی و اختلاط هویتی کاربران داخلی، نتیجه استفاده از داده‌های متنوع کشورهای خارجی است که در آرشیو داده جهانی برای استفاده قرار گرفته است. از آنجا که مدرنیته بستر هویت فرهنگی غرب می‌باشد، کاربران فضای مجازی به شدت تحت تأثیر تاریخ، باورها، ارزش‌ها، آداب و رسوم و سیستم هویت سازی غرب قرار می‌گیرند و مشکل بصورت بحران هویت رخ نمایی می‌کند.

تحقیقات نشان داده است که چهار عامل موجب می‌شوند که یک گروه از افراد نسبت به سایر گروه‌های دیگر تمایل بیشتری برای مشارکت داشته باشند. علاقه و منافع، دسترسی به اطلاعات مورد نظر، ترغیب اجتماعی و انتخاب آزادانه.

رسانه‌های نوین با بهره گیری از چهار عامل مذکور بیش از دیگر رسانه‌ها می‌توانند مشارکت کاربران را جذب نمایند. همچنین حضور افراد در شبکه‌های اجتماعی از احساس انفصل فرد از محیط پیرامون و از بیگانگی او جلوگیری نموده و پیوندهای ذهنی – شناختی و عینی – رفتاری را تقویت می‌نماید.

ساختار ارتباطی و تعاملی رسانه‌های نوین از بروز احساس ناتوانی کاربران در کنش متقابل جلوگیری نموده و به کاربران احساس معنا و قدرت می‌بخشد. رسانه‌های نوین در قالب فرا رسانه‌ها می‌توانند شبکه گستردۀ از رسانه‌ها را بصورت یک پارچه برای پاسخگویی به نیازهای و تقاضای مخاطبان ارائه نمایند. در رسانه‌های دیجیتال انواع رسانه‌های دیگر مانند کتب، مجلات، روزنامه‌ها، رادیو و تلویزیون، عکس، متن، منابع صوتی و تصویری و انواعی از خدمات ارتباطی وجود دارد. در این بافت شبکه‌ای هر یک از اجزا می‌بایست قادر به ایفای نقش موثر خود باشند.

در اوایل قرن بیستم از جمله نظریه‌های کلان مطرح نظریه انتقادی و پیدایش صنعت فرهنگ بود. نظریه پردازان انتقادی این ایده را مطرح کردند که سرمایه داری دچار تغییری شگرف شده است و جوامع در فرایند انتقال از اقتصاد به فرهنگ قرار گرفته اند و این احتمال را طرح کردند که مردم در جوامع جهان تحت کنترل فرهنگ و نه اقتصاد قرار گیرند. آنها به صنعت فرهنگ یعنی صنایع مانند فیلم، رادیو و تلویزیون، روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها و سلطه فزاینده آن‌ها بر جوامع و افراد پرداختند و ظهور فرهنگ توده یعنی فرهنگی که در دسترس توده‌ها و مورد علاقه آنها قرار می‌گیرد را اعلام نمودند. این نظریه در طول قرن بیستم با پیشرفت‌های فن آوری اطلاعات و اینترنت و گسترش رسانه‌ها بیش از پیش مورد توجه قرار گرفت و دلایل بسیار بیشتری برای طرح آن فراهم شد. صنعت فرهنگ بتدریج راه خود را به درون

فرایند و ساز و کار تولید محتوا

وقتی از چرخه تولید محتوا صحبت به میان می‌آید درواقع از فرایند و ساز و کار تولید محتوا سخن به میان آمده است.

محتوا چگونه تولید می‌شود؟

چه عواملی در تولید محتوا موثراند؟

سازو کار تولید محتوا در رسانه‌های نوین از بازتولید دارایی‌ها و سرمایه‌های فرهنگی و اجتماعی شروع می‌شود. تولید محتوا و مصرف همواره تحت تاثیر سرمایه فرهنگی است. دانش و آگاهی و شناخت و تحصیلات و تجربه‌ها نوعی سرمایه محسوب می‌شوند که بر شخصیت فرد و جمع اثر دارند و بدون آنها تولید اندیشه و اندیشه ورزی نیز با مشکل رو برو می‌شود. همان‌گونه که شخصیت در فرد نشان دهنده چیستی و کیستی و هویت فرد است، فرهنگ برای یک جمع انسانی نیز معرف چیستی، کیستی و هویت جمعی است. چرخه تولید محتوا از هویت و شخصیت فردی و جمعی افراد و گروه‌ها آغاز می‌شود. درک و برداشت مردمان از ماهیت بشر مستقیماً در باورها و اعتقادات و حوزه فرهنگی‌شان و سپس در اجتماع و عمل و جریان و مسیر حرکت شان تأثیرگذار است.

آدمی موجودی است اجتماعی و زندگی در یک نظام اجتماعی به اعتقادات مشترک و هنجارهای مشترک و اهداف مشترک نیازمند است و اهداف فردی و مستقل هریک از افراد در مسیر اهداف جمعی همه اعضاء یک جامعه به نتیجه و عمل می‌رسد و این امر نیازمند تعامل اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی است. نظام عادلانه یک جمع در ایجاد آرمان‌های مشترک و همکاری مشترک مؤثر است و تنها در این جامعه است که کمال حقیقی نیروهای اجتماعی بهم پیوسته آشکار می‌شود.

انسان‌ها در این مجموعه؛ فعالان اجتماعی و فرهنگی مؤثری هستند که برای دستیابی به اهداف مشترک تلاش می‌نمایند. چون انسان موجودی عقلانی؛ هوشمند و آگاه است، اقتاع فرهنگی هر یک از افراد اجتماع برای هم راستا شدن با اهداف مشترک اهمیت دارد و کلیه آمال و آرزوهای او از طریق یک سیستم فرهنگی پیچیده تنظیم و هدایت می‌شود. پس انسان‌ها از طریق تفکر و خردورزی در جستجوی حقیقت دست به عمل می‌زنند.

حامیان این شماره از ماهنامه جلا
(نیاز اندیشه روز)

پایگاه اطلاع رسانی فکر ورزی به آدرس Fekrvarzi.ir و کارگاه تجربی برنامه ریزی
فرهنگی می باشند.

راه های ارتباط با ما:

ایнстاستاگرام:

@fekrvarzi @fardroo

@jalamonthly

یوتیوب:

fekrvarzi.ir

در این شماره می توانید این مطالب را مطالعه نمایید:

- تاثیرات فناوری بر روی محتوا
- داده ها و چالش های تولید محتوا
- اجزاء محتوا
- مولفه های موققیت
- تولید کنندگان محتوا
- ویژگی های محتوا
- محتوا در رویکرد شبکه ها
- ذخایر محتوایی
- ایجاد مطلوبیت
- تغییر و تبیین هوشمندانه از تحولات
- فرصت های تازه
- تشخیص الگوها در تولید محتوا
- متغیرهای جمعیتی تولید محتوا
- تغییر خطوط هویتی
- منابع محتوا
- تشخیص نیازها و نیازمندی ها
- انتظارات از محتوا در رویکرد جدید

ماهنامه
جلا نیاز اندیشه روز

www.fekrvarzi.ir